

M 191526

123076

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื่อ กก

The Development of furniture from reed.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
พิชญ์นันท์ รักษาวงศ์

๗๕๐
๑๐

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	
วันรับ	
วันลงที่	16 พ.ศ. 2560
เลขทะเบียน	๘๙ 249926
เลขเรียกหนังสือ	๖๓๓.๕๔ ๖๓๒๓๗ ๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

๑๐. ๒

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2558)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2558 นี้ สำเร็จลงได้ เพราะความร่วมมือและช่วยเหลือจากบุคลากรฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคามที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือในการวิจัย คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการรายงานการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นสิ่งตอบแทนพระคุณบิทา มาตรา และคณาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการศึกษาค้นคว้าและจัดทำงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

พิชญ์นันท์ รักษาวงศ์
2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก
ผู้ดำเนินการวิจัย	พิชญันน์ รักษาวงศ์
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ปี พ.ศ.	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เสื้อออก ในประเด็น รูปแบบ ตลาดรายและเทคนิคการผลิต 2) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก และ 3) เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกของผู้ผลิต และ แบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกของผู้บริโภค สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกใน ระดับมากที่สุด ในด้านสามารถอำนวยความสะดวกในการใช้งาน รองลงมาคือ ความแตกต่างจาก ผลิตภัณฑ์เดิมและรูปลักษณ์สวยงาม สร้างคุณค่าในจิตใจ ซึ่งความพึงพอใจรวมคิดเป็นร้อยละ 90.74 ($\bar{X}=4.52$)

Research Title	The Development of furniture from reed.
Researcher	Pichanan Raksawong
Organization	Faculty of Science and Technology Rajabhat MahaSarakham University
Year	2015

ABSTRACT

The aims of the study were to 1) to study and analyze issues, patterns reed products and manufacturing techniques. 2) to develop furniture from reed. 3) to study consumer satisfaction with products from reed furniture. The target group is a manufacturer of Peang's community, Kosumphisai district in Mahasarakham province. The tools used to analyze are the questionnaire of assessments reviews on products reed furniture from the manufacturer and the questionnaire of complacency of satisfaction about the furniture from reed of consumers. The data analyses are percentage, mean and standard deviation.

The results showed that respondents were satisfied with reed furniture products at the highest level. The section of facilitate its use, the difference from the original products and aesthetically and creating value in the mind which the mean was high level that accounted for 90.74 percent ($\bar{X} = 4.52$)

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า	4
การออกแบบ	6
ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน	10
ทฤษฎีความพึงพอใจ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
กรอบแนวคิดในการวิจัย	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
เครื่องมือในการวิจัย	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	24
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
กรอบแนวคิดในการวิจัย	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	26
การศึกษาและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เสื้อออก ในประเทศไทย รูปแบบ ลวดลาย และ เทคนิคการผลิต	26
การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก	26
ความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก	29
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	32
สรุปผลการวิจัย	32
อภิปรายผล	32
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	33
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	33
บรรณานุกรม	34
บรรณานุกรมภาษาไทย	34
บรรณานุกรมภาษาต่างประเทศ	36
ภาคผนวก	37
ภาคผนวก ก	38
ภาคผนวก ข	48
ประวัติผู้วิจัย	51

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ตารางแสดงสถานภาพทั่วไป.....	28
4.2 ตารางแสดงผลประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้ออกของผู้ผลิต.....	29
4.3 ตารางแสดงสถานภาพทั่วไป.....	30
4.4 ตารางแสดงผลประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก ของผู้บริโภค.....	31

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ลายเสือกของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนบ้านแพง.....	6
2.2 กรอบแนวความคิดงานวิจัย.....	21
4.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 1.....	27
4.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 2.....	27
4.3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 3.....	27
ข-1 ภาพผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อก.....	49
ข-2 ภาพผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อก.....	49
ข-3 ภาพผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อก.....	50
ข-4 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง.....	50

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในปี 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) โดยการเปิดเสรีทั้งด้านสินค้า บริการ เงินทุน การลงทุน และ แรงงาน รวมถึงการที่ประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) กับประเทศหรือกลุ่มประเทศต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจและศักยภาพ การแข่งขัน ทั้งภาคการผลิต การค้า การลงทุน และบริการ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่ง AEC จะ เป็นได้ทั้งโอกาสหรืออุปสรรคในการดำเนินธุรกิจที่จะต้องเร่งปรับตัวและเพิ่มศักยภาพของตนเอง เพื่อให้พร้อมรับและใช้ประโยชน์จากความร่วมมือดังกล่าว เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพ ของพื้นที่ และบุคลากรควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง

ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ที่ไม่สามารถแข่งขันกับ ผู้ผลิตที่เป็นบุคคล ที่มีเงินทุนเทคโนโลยี และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในการผลิตสินค้า หากกลุ่มผู้ผลิตชุมชนไม่ได้รับการส่งเสริม ซ่องทางการตลาดเสริมสร้างความรู้ความสามารถในการตลาด ก็จะทำให้กลุ่มผู้ผลิตชุมชนไม่สามารถ แข่งขัน ในตลาดได้ ก็ต้องยุบเลิกกลุ่มไปสมาชิกก็จะขาดรายได้นำไปสู่ความยากจน และในปี 2558 ประเทศไทยต้องเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน(AEC) ซึ่งจำเป็นต้องมีการส่งเสริมซ่องทาง การตลาดเพื่อให้สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)สามารถแข่งขันสู่ตลาดโลก ต่อไป

กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและห้องถูน (OTOP) ของจังหวัดมหาสารคาม โดยส่วนใหญ่เป็น แรงงานสำคัญในการผลิต ก็มีการศึกษาภาคบังคับเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ผลิตภัณฑ์บางอย่างคุณภาพ ไม่ได้มาตรฐาน และไม่ตรงกับความต้องการของตลาด เมื่อผลิตออกมากลัวจึงไม่สามารถจำหน่ายได้ ประกอบกับ กลุ่มผู้ผลิตส่วนใหญ่ สมาชิกจะเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย ทำให้บางกลุ่มต้องล้มเลิกกิจการไป ส่งผลให้สมาชิกยิ่งไม่มีรายได้ที่จะไปจุนเงื่อนรับครัว รายได้ไม่พอ กับรายจ่าย ส่งผลให้เกิดปัญหา ความยากจนตามมา ดังนั้น กลุ่มผู้ผลิตผู้ประกอบการ จึงมีความต้องการที่จะได้รับความรู้ด้านการผลิต การตลาด และการพัฒนาทักษะในการผลิตให้มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาด ซึ่งจะ เป็นการเสริมสร้างให้กลุ่มผู้ผลิตมีความเข้มแข็ง และสมาชิกมีงานทำสามารถสร้างรายได้เพียงพอ กับ สำหรับใช้จ่ายในครัวเรือน จึงเป็นการช่วยส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัสดุทัศน์ของจังหวัดต่อไป ในปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันทางด้านการค้า ที่มีความเสี่ยงมากขึ้น ทำให้มีผลกระทบต่อกลุ่มผู้ผลิต

เสือกเป็นสิ่งของเครื่องใช้ที่มีการทอใช้กันกว่า 100 ปีแล้ว ส่วนใหญ่ทอเสื่อเพื่อใช้สอยในครัวเรือนสำหรับแลกเปลี่ยนกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในหมู่บ้านและใกล้เคียง การทอเสือกในระยะแรกใช้สีธรรมชาติดงต้นอก ไม่มีการย้อม ทอด้วยมือ ต่อมาระยะหน้าด้านเทคโนโลยีการย้อมสีโดยการใช้ภูมิปัญญาในการย้อมสีให้เกิดลวดลาย เช่น ลายมัดหมี่ ลายถักเปีย ลายขิด ลายแผลม เป็นต้น พร้อมกับการแปรรูปเสือกเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ที่ร่องแก้ว รองจาน เบ่ารองนั่ง เสื่อนั่งสามอิฐฟองน้ำ เสื่อนอนบุฟองน้ำ เสื่อม้วนเสื่อพับ เสื่อชายรุ่ย กระเปาถือ มาก กลองกระดาษ ทิชชู ม่านกันแดด หมอนอิง หมอนสามเหลี่ยม เป็นต้น ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่สวยงามและลวดลายที่แปลกตา น่าใช้

กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและห้องถิน (OTOP) ของจังหวัดมหาสารคามที่ผลิตผลิตภัณฑ์เสือก ส่วนมากมีการเลียนแบบไม่ว่าจะเป็นในด้านของรูปแบบของผลิตภัณฑ์และลวดลายของเสือก ทำให้เกิดสภาวะล้นตลาด ในตลาดระดับเดียวกันหรือในชุมชนใกล้เคียงกัน ซึ่งการตัดราคากันขึ้น ทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ อีกทั้งกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนยังไม่มีการพัฒนาในด้านรูปแบบที่แปลกใหม่ ที่ตรงกับความต้องการของตลาด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เสือก ในประเด็น รูปแบบ ลวดลาย และเทคนิคการผลิต
2. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสือก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสือก

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสือก

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน ประเภท ชั้นวางของ และตู้ขนาดเล็ก เท่านั้น

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและห้องถิน (OTOP) ของจังหวัดมหาสารคาม ประเภทเสือก จำนวน 22 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1 กลุ่ม

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก ได้ศึกษาเนื้อหา ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์เสื้อออก
2. การออกแบบ
3. ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน
4. ทฤษฎีความพึงพอใจ

5. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ทำการศึกษา คือ ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

6. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาการวิจัย ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2557 ถึงเดือน กันยายน 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องเรือน คือ สิ่งที่มนุษย์คิดประดิษฐ์ขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกสบายสำหรับกิจกรรมต่างๆ ภายในบ้าน ที่ทำงาน หรือที่สาธารณะ โดยประกอบด้วยวัสดุหลายชนิดแตกต่างกัน เช่น ไม้ โลหะ พลาสติก ฯลฯ ในที่นี้หมายถึง เครื่องเรือนประเภท ชั้นวางของ และตู้ขนาดเล็ก

เสื้อออก คือ ผ้าแผ่นที่ได้จากน้ำยาตันกามาпрессภาพให้เป็นเส้น ย้อมสี แล้วสานทอด้วย ลวดลายต่างๆ ให้เป็นแผ่นผืน เพื่อนำมาใช้ปูล่าครองนั่งหรือนอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลผลิตภัณฑ์เสื้อออก ในประเด็น รูปแบบ ลวดลาย และเทคนิคการผลิต ของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
2. ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก
3. ได้ศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื่อออก ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์เสื่อออก
2. การออกแบบ
3. ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน
4. ทฤษฎีความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลิตภัณฑ์เสื่อออก

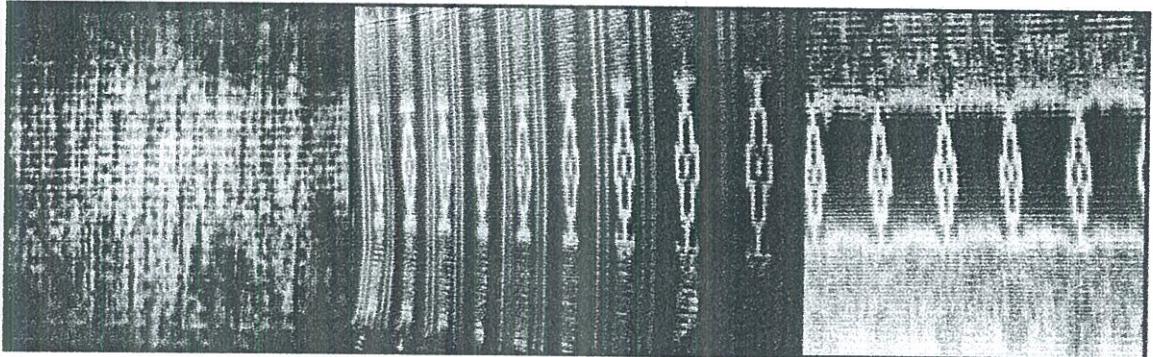
กอกเป็นพืชอยู่ในวงศ์ Cyperaceae ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นวัชพืชที่ชอบชื้นในที่ลุ่ม เป็นพืชล้มลุกที่มีอายุปีเดียวหรือหลายปี พบนpare กระหายได้ทั่วโลกลำต้นได้ดินเป็นแห้ง เป็นหัวที่มีปล้องเห็นได้ชัดเจน หรือเป็นหัวเก็บสะสมอาหาร ลำต้นเหนือดินประกอบด้วยกลุ่มใบที่แตกเป็นกอหรือลำต้นตั้งตรงที่เกิดรวมกันเป็นกอใหญ่และมีลำต้นข้อต่อ กอกหลายชนิดจัดว่าเป็นพืชเส้นใยเชิงชาไทรรูจักนำเอาส่วนต้นเหนือดินของกอกมาหอบเป็นเสื่อและใช้ประโยชน์นานนานแล้ว กอกที่นำมาใช้ในการหอบเสื่อมีหลายชนิด เช่น กอกยูนาน กอกกระจุด กอกสามเหลี่ยมแห้วกระดาน กอกขนาด กอกทราย หญ้าใบคม ทรงกลมใหญ่ แต่ที่นิยมนำมาใช้เพื่อหอบเสื่อ และผลิตภัณฑ์จักسانคือ กอกจันทบุรีหรือกอกกลม เพราะเป็นกอกที่มีคุณภาพดีเหมาะสม สำหรับใช้ในการหอบเสื่อ กอกกลมมักเกิดชื้นในที่นาที่มีน้ำขังและชื้นและเชิงมีน้ำขังเล็ก ประมาณ 10-20 เซนติเมตร มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1-2 เซนติเมตร ลำต้นໄผลพันจากพื้นดินมีลักษณะกลม ข้างในกลางลำต้นมีช่องอากาศเล็กๆ เมื่อบีบจะรู้สึกนุ่มนิ่มของน้ำผิวด้านนอกเป็นมันเรียบ มีเส้นใยเรียงขนานกันยาว จนสุดลำต้นส่วนเปลือกเงินเป็นส่วนสำคัญสำหรับการหอบเสื่อ เมื่อลำต้นโตเต็มที่ประมาณ 200 เซนติเมตร จะตัดมาหอบเสื่อ วิธีการปลูกคล้ายการปลูกข้าว แต่จะปลูกไม่นำมาใช้พื้นที่ปลูกเพียงครอ卜ครัวละ 1 งาน ก็สามารถตัดต้นกอกกลมมาหอบเสื่อได้ทึ่งปี และต้นกอกมีลักษณะพิเศษ คือ สามารถหักแลงได้ดี และขยายพันธุ์ได้รวดเร็ว ชาวบ้านจึงนิยมปลูกตามริมสระน้ำหนอนน้ำขังถนน ปัจจุบันชาวบ้านหลายครอบครัวนิยมแบ่งที่นาบางส่วนมาปลูกต้นกอก ส่วนใหญ่จะตัดในระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤษจิกายน และเตรียมเส้นกอกไว้หอบในเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน การดูแลรักษาต้นกอกทำได้ง่ายไม่ยุ่งยากเหมือนข้าว ไม่ค่อยมีโรคและแมลงรบกวนจึงไม่จำเป็นต้องใช้ยาฆ่าแมลงเพียงแต่ใส่ปุ๋ยคอกที่ได้จากการเลี้ยงสัตว์และวัชพืชบ้างเล็กน้อย เพื่อเร่งการเจริญเติบโต ก็จะได้กอกที่มีความละเอียด เส้นเล็กสวยงาม และมีความทนทานเมื่อปลูกอย่างดี

45-50 วัน ก็สามารถตัดได้ ชาวบ้านส่วนใหญ่จะไม่ค่อยสนใจนับอายุของกอกเท่าไนัก แต่สามารถรู้ว่า ต้นกอกโพร้อมที่จะตัดได้จากการสังเกตสีของดอก หากต้นกอกยังอ่อนดอกจะมีสีขาวถ้าพร้อมที่จะตัด ดอกจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองหรือสีน้ำตาลอ่อน หากดอกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลหรือสีดำ แสดงว่าแก่เกินไป การตัดกอกในช่วงที่ยังอ่อนหรือแก่เกินไป จะได้เส้นกอกที่ไม่ทนทาน (จุฬาลงกรณ์ สถาบันเลิศ, ดวงดาว สิงหนาท. 2552)

การหอเสือก เป็นภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่นำเอาต้นกอกมาแปรสภาพให้เป็นเส้น ย้อมสี แล้วสารทอให้เป็นแผ่นผึ้นตอนการผลิตเสือก ซึ่งแสดงออกถึงวัฒนธรรมทางภูมิปัญญาของท้องถิ่น เกิดขึ้นประมาณ 60 ปีแล้ว ส่วนใหญ่ทอเสือเพื่อใช้สอยในครัวเรือนสำหรับแลกเปลี่ยนกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในครัวเรือนกันเองในหมู่บ้านและหมู่บ้านใกล้เคียงโดยเริ่มต้นทอกสามเหลี่ยม (ตันผือ) ต่อมาระหว่างวันที่วัดได้นำพันธุ์กกระจุด (ตันไนล) มาจากจังหวัดร้อยเอ็ดมาทดลองปลูกที่ริมแม่น้ำ ผลปรากฏว่าเป็นพืชที่ปลูกได้ผลดี เจริญเติบโตเร็ว จึงมีรายได้ในเขตหมู่บ้านแห่งน้ำปลูกซึ่งต้นกกระจุดมีคุณสมบัติที่เหนียว เมื่อหอเป็นผึ้นใช้งานได้ มีความคงทนมากกว่าการหอจากต้นกอกสามเหลี่ยม (ตันผือ) ต่อมามีการจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพหอเสือกขึ้น (ศูนย์ข้อมูลกลาง กระทรวงวัฒนธรรม. ออนไลน์)

กรรมวิธีการหอเสือก เริ่มจากการตัดกอกที่มีอายุประมาณ 2-3 เดือน ลำต้นอวบ เรียว ไม่มีแมลงเจาะ สีเขียวเป็นมัน โดยสังเกตจากดอกของต้นกอกที่มีสีขาวอมน้ำตาล จะได้ต้นกอกที่เหมาะสมกับการหอเสือ วิธีการตัดต้นกอกใช้มีดเล็กตัดเกือบถึงโคนต้นกอกแล้วคัดแยกขนาดความยาวของกอกจากนั้นใช้มีดปลายแหลม กรีดแบ่งครึ่งกอก หากต้นใหญ่ใช้มีดกรีดได้ 2-4 เส้น เลือกเฉพาะส่วนเปลือกใช้งาน ส่วนที่เป็นลำต้นด้านในที่มีลักษณะคล้ายฟองน้ำทิ้งไป เรียกว่า การจักกอก เมื่อได้เส้นกอกแล้วให้นำไปตากแดด โดยวางเรียงบนลาน หรือพื้นที่เรียบกลางแจ้ง ประมาณ 1 วัน จากนั้นนำมาดัดปลายแล้วตากบนราวน้ำอีก 3-5 วัน เพื่อให้แห้งสนิท สังเกตจากเส้นกอกจะมีสีขาวอมน้ำตาล การย้อมกอกทำโดยนำกอกที่ตากแห้งแล้วมาดัดแห้น้ำรา 8-10 ชั่วโมง สามารถแห้น้ำค้างคืนได้ เพื่อให้เส้นกอกนิ่ม จากนั้นต้มน้ำให้เดือด ใส่สีย้อมแล้วนำเส้นกอกที่มัดเป็นกำแหงลงไปในน้ำสีที่กำลังเดือดทิ้งไว้ 10-15 นาที จึงนำไปแข็งน้ำ แล้วนำขึ้นตากในที่ร่มมีลมพัดผ่าน 3-4 วัน เมื่อเส้นกอกสีแห้งสนิทก็สามารถนำไปใช้ในการหอได้ (เนตรบพิช วันดี. สัมภาษณ์)

การสร้าง漉漉ลายของเสือก วิธีการทำให้เกิด漉漉ลายของเสือกมี 2 แบบ คือ ลายแม่บorth และลายประยุกต์ ลายแม่บorth เป็นการหอแบบพุ่งสลับการค่าว่าหมายของกีติดต่อกันจะได้ลายที่เรียกว่า ลายพื้นหรือลายขัด ซึ่ง โดยใช้ต้นกอกที่ย้อมสีแล้วนาทอ หากอยากได้漉漉ลายที่แปลกดๆใช้เทคนิคการสลับของเส้นกอก หรือการมัดย้อม ซึ่งมักจะมัดเป็นลายเปีย เป็นต้น ส่วนลายประยุกต์ เป็นการหอแบบพุ่งสลับการค่าว่าหมายของกี หากแต่ใช้พิมพ์ไม้กดลายเพื่อให้เส้นกอกนูนเด่นเกิด漉漉ลายที่สวยงาม มักจะสร้างสรรค์เป็นลายขิด ส่วนสีที่เลือกใช้มักใช้สีน้ำตาลเป็นหลัก (เนตรบพิช วันดี. สัมภาษณ์)

ภาพที่ 2.1 ลายเสือกของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนบ้านแพง

ที่มา : พิชญ์นันท์ รักษารักษ์. 2558

การประดับเสือกแบบตั้งเดิมมักจะทำเป็นเสือทำเป็นสำหรับอนสำหรับบูพีนในห้องรับแขกแทนพรม และปูคาดตามพื้นใบสถาหาร, เชือกสำหรับมัดของที่ห่อและผลิตภัณฑ์จักานในครัวเรือน เช่น ตะกร้า กระจาด เป็นต้น ผลพวงแห่งแนวโน้มอย่างรัฐบาลที่มุ่งอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน เน้นส่งเสริมให้สร้างรายได้เป็นธุรกิจชุมชนจนถึงขั้นหนึ่งดำเนินน์ผลิตภัณฑ์ทำให้การหอเสือกของชาวชุมชนแบบตั้งเดิมได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งการพัฒนาด้านสายพันธุ์กด้านเทคโนโลยีอุปกรณ์การผลิต สีสัน รูปแบบ ลักษณะ และลวดลาย ทำให้เกิดการประดับต้นกอกและเสือกเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและความนิยมในตลาดประเทศไทยและยุโรป และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานที่ภาครัฐกำหนด การประดับผลิตภัณฑ์จากเสือก ส่วนมากมักจะเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทของใช้ เช่น ตะกร้าใส่ของ, กล่องใส่ของ, แจกน, กระเปา, หมอนรูปสัตว์, เเบะรองนั่งวีปัสสนา, พุกนอนเสือก, กล่องใส่ทิชชู, ที่ใส่ของแขวนผนัง, หมวก, หมอน, ที่รองajan, ที่ไม่มีจมูก, ที่รองแก้ว เป็นต้น

การออกแบบ (ผศ.พิสิฐ คลังกุลและคณะ. 2556)

อุดมศักดิ์ สาริบุตร (2549 : 1-3) ได้ให้นิยามการออกแบบว่า การออกแบบ คือ การรวบรวม หรือการจัดองค์ประกอบทั้งที่เป็นงาน 2 มิติ และ 3 มิติ เข้าด้วยกันอย่างมีหลักเกณฑ์ ในการนำองค์ประกอบของการออกแบบมาจัดรวมกัน ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ใช้สอยความงาม อันเป็นลักษณะสำคัญที่พึงมีของการออกแบบ การออกแบบเป็นศิลปะของมนุษย์เนื่องจากเป็นการสร้างคำนิยามทางความงามและตอบสนอง การใช้ประโยชน์ใช้สอยที่คุ้มค่าให้แก่ผู้ใช้ การออกแบบเป็นกระบวนการคิดค้นข่าวสารข้ามสาขาซึ่งมนุษย์ค้นหาและรวมรวมเพื่อความพึงพอใจให้ตนเอง และเพื่อสนองความต้องการของผู้อื่น เป็นการรวมข้อมูลความต้องการในการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มนุษย์ได้ออกแบบขึ้นมา

วิรุณ ตั้งเจริญ (2537 : 35) ได้ให้นิยามการออกแบบว่า การออกแบบ (Design) คือ การกำหนดความนิ่งคิดตามความต้องการที่แสดงออกซึ่งเป็นไปในลักษณะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และ รู้จักปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่มีอยู่เดิมแล้วให้เกิดความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย และการเปลี่ยนแปลง ตามยุคสมัย

Horst, Rittle (1972) ได้เสนอขั้นตอนระบบการพัฒนาการออกแบบโดยตั้งอยู่บนพื้นฐาน ดังนี้

1. ตั้งสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของงานออกแบบที่ชัดเจน
2. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น
 - 2.1 กลุ่มผู้ใช้ เรื่องอายุ เพศ ระดับการศึกษา สนับสนุนฯลฯ
 - 2.2 ความต้องการผู้บริโภค
 - 2.3 ความต้องการตลาด
 - 2.4 สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
 - 2.5 กระบวนการผลิต
 - 2.6 กระบวนการเผยแพร่
3. วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลข้อดีข้อเสีย เพื่อการตัดสินใจในการเลือกข้อมูล และการแก้ปัญหา

4. ลงมือปฏิบัติในหลายรูปแบบและนำมาศึกษาเปรียบเทียบ
5. เลือกแบบที่ดีทำทุนจำลอง
6. นำแบบจำลองไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทดลองใช้
7. ปรับปรุงแก้ไข

อุดมศักดิ์ สาริบุตร (2549 : 19-20) กล่าวว่า ทฤษฎีออกแบบสมัยใหม่ หรือ SMART ประกอบด้วยหลักการออกแบบดังนี้

S = Style เอกลักษณ์เฉพาะตัว

M = Multi-function รองประโยชน์ใช้สอย

A = Adaptation การปรับเปลี่ยนได้อ่างเหมาะสม

R = Revolution การปรับเปลี่ยน เพื่อสิ่งสร้างใหม่

T = Trend อิฐในกระแสนิยม ทันสมัย รูปแบบ สี วัสดุ ประโยชน์

นวนัน้อย บุญวงศ์ (2539 : 94) ได้ให้หลักการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในด้านประโยชน์ใช้สอยทาง กายภาพ (Practical Function) คือ ประโยชน์ใช้สอยที่ส่งผลโดยตรงต่อผู้ใช้ทางร่างกาย มี ความชัดเจนสามารถจับต้องใช้งานตามขอบเขตที่กำหนดไว้ ออกแบบ 2 ด้าน คือ

1. ด้านประโยชน์ใช้สอยหลัก (Essential Function) คือ ประโยชน์ใช้สอยโดยตรงที่จะต้องทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ตามความมุ่งหมาย
2. ด้านประโยชน์ใช้สอยรอง (Supporting Function) คือ ประโยชน์ใช้สอยที่มีเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมให้ประโยชน์ใช้สอยหลัก ในด้านความสะอาดง่าย ความปลอดภัย การดูแลและบำรุงรักษาได้ง่าย

นิรัช สุดสังข์ (2543 : 77) ได้กล่าวว่า การออกแบบโดยยึดหลักการใช้ประโยชน์ใช้สอยนั้น สไตล์งานออกแบบจากความใหม่ (Modern) ปัจจุบันหลักการดังกล่าว ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปโดยที่การออกแบบเน้นการจำกัดรูปแบบตามผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วนใช้สอยยังคงอยู่ แต่ ประโยชน์ใช้สอยไม่ใช่หลักที่สำคัญที่สุดของการออกแบบอีกต่อไป โดยมีหลัก 2 ประการ

1. ทำงานออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นหลัก มิใช่ที่ประโยชน์ใช้สอยอย่างแท้จริง
2. ทำงานออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะใหม่ไม่เหมือนผลิตภัณฑ์ที่มีในห้องตลาด มีความแตกต่างและดีกว่า

สุทธิ ศรีบูรพา (2544 : 46) กล่าวว่า การนำเอาเออร์กอนอมิกส์ (Ergonomics) มาใช้เป็นข้อพิจารณาประกอบการออกแบบ

1. สนองความต้องการแท้จริงของผู้ใช้
2. สร้างความปลอดภัยให้กับกลุ่มผู้ใช้
3. ลดการสูญเสียเวลาในการทำงาน

ไฟเวช วังบอน (2550 : 38) กล่าวว่า การซักกันของหน่วยที่เหมือนกันในจังหวะที่เท่ากันเป็นภาพขั้นเริ่มแรกที่สุด แต่เป็นเอกภาพที่ธรรมชาติที่สุด อาจจะดูเรียบง่าย เราอาจขยายผลการซักดังกล่าวให้มีชีวิตชีวน่าสนใจ โดยการสร้างความขัดแย้งของหน่วยที่ซ้ำ หรือจังหวะ หรือทั้งหน่วยและจังหวะ เพื่อให้เกิดความแตกต่างกันไป ทำให้เกิดการแปรเปลี่ยน (Variation) ซึ่งจะนำไปสู่องค์ประกอบที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น การซ้ำซึ้งเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ทำให้สิ่งขัดแย้งหรือตรงกันข้ามเกิดเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น การใช้การซ้ำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ นอกจากจะทำให้งานมีความน่าสนใจแล้ว ยังช่วยให้กระบวนการผลิตงานมีความง่าย สะดวก ไม่ซับซ้อนอย่างรูปทรงแบบเดียว เมื่อผลิตซ้ำ ๆ กันสามารถนำไปประกอบเป็นผลงานหนึ่งขึ้นได้อย่างน่าทึ่ง เช่น นำวัตถุที่ “รูปทรง” เมื่อถูกนำมาวางเรียงกันในจังหวะที่เท่าๆ กัน หรือนำวัตถุที่มี “ลักษณะ” คล้ายกันมาวางเรียงกันในจังหวะที่เท่ากันหรือวัตถุที่เหมือนกันวางในจังหวะที่ไม่เท่ากันหรือนำมาเรียงกันแบบไม่เท่ากันทั้งจังหวะและวัตถุองค์ประกอบของผลงานจะมีความหลากหลายน่าสนใจ แนวคิดและวิธีการนี้ ถ้าเราทำรูปทรงเพียงแบบเดียวแล้วผลิตซ้ำเป็นจำนวนมากๆ นำมาจัดวางในลักษณะดังกล่าว ก็จะได้ผลงานที่มีความน่าสนใจในหลายรูปแบบ ความสำคัญจึงมุ่งเน้นไปที่การจัดวางเป็นสำคัญ

แฮร์รี ฮิวแมน ชาตร้า (Harry Hillman Chartrand, 1989: 93-105) กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมอุตสาหกรรมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตด้วยมือโดยมุ่งเน้นการผลิตจำนวนมาก และสิ่งที่สำคัญของการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมอุตสาหกรรม คือ คุณภาพที่ได้มาตรฐานเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยทักษะและความชำนาญเฉพาะของช่างฝีมือนั้น ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์และความประณีตในการผลิตงานคุณภาพขั้นสูง

นิรัช สุตสังข์ (2543 : 4) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ช่วยให้ทีมงานนักออกแบบประสบความสำเร็จเมื่อต้องการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่นั้น Dreyfuss (1967) ได้กำหนดไว้ 5 ประเด็นหลักๆ คือ

1. การใช้สอย (Utility) การออกแบบการใช้งานสำหรับมนุษย์นั้นควรจะมีความปลอดภัย ง่ายต่อการใช้งานโดยสัญชาตญาณ เช่น สีง่ายต่อการมองเห็น ต้องออกแบบให้สามารถสื่อสารประโยชน์ใช้สอยในตัวเองแก่ผู้ใช้งานด้วย
2. ความงาม (Appearance) รูปทรง เส้น สัดส่วน และสี ควรมีลักษณะที่สมสานกันอย่างเหมาะสมก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ใช้
3. ง่ายต่อการซ่อมแซม (Ease of Maintenance) ผลิตภัณฑ์ต้องถูกออกแบบให้สื่อสารว่าจะบำรุงรักษาและซ่อมแซมได้อย่างไร
4. ต้นทุนต่ำ (Low Costs) รูปทรงที่มีลักษณะซ้ำซ้อน ใช้เครื่องจักรกลที่มีราคาแพงต้องพิจารณาให้เหมาะสม โดยทีมงานที่เกี่ยวข้อง
5. การสื่อสาร (Communication) การออกแบบควรสื่อสารและสอดคล้องกับปรัชญา มิติของคุณลักษณะทางการมอง

อุดมศักดิ์ สาริบุตร (2550 : 21) กล่าวว่า การออกแบบได้ดีนั้น นักออกแบบทุกคนก็ต้องเรียนรู้หลักพื้นฐานทางศิลปะเหมือนๆ กัน คือ

1. ความกลมกลืน (Harmony) และความขัดแย้ง (Contrast)
2. จังหวะ (Rhythm)
3. ความสมดุล (Balance)
4. ความเน้น (Emphasis)
5. สัดส่วน (Proportion)
6. เอกภาพ (Unity)

ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน

วรรณี สมโళ (2545 : 4) กล่าวว่าเฟอร์นิเจอร์ มีชื่อเรียกเป็นภาษาไทย หลายอย่าง เช่น เครื่องเรือน เคหะภัณฑ์ ครุภัณฑ์ เครื่องใช้ภายในบ้าน หรือ เครื่องตกแต่งบ้าน ดังนั้น เฟอร์นิเจอร์ จึงหมายถึง เครื่องตกแต่งบ้านพักอาศัย หรือ อาคาร มีประโยชน์ใช้สอยสะดวกสบายในการใช้งาน เฟอร์นิเจอร์เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทอุปโภค ซึ่งได้แก่ โต๊ะอาหาร โต๊ะทำงาน ตู้ชุดนิดต่างๆ เก้าอี้ เตียง นอน ชั้นวางของ เป็นต้น

สาร คันธโซติ (2528 : 1) เฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือน เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประเภทผลิตภัณฑ์อุปโภค เป็นเครื่องตกแต่งบ้านพักอาศัยหรืออาคาร มีความสะดวกสบายในการใช้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทกว้างๆ คือ ประเภทแรกเป็นเครื่องเรือนที่สร้างติดกับอาคารซึ่งเป็น ลักษณะพิเศษ โดยออกแบบและสร้างให้เหมาะสมหรือเข้ากับชุดอาคารนั้น และอีกประเภทเป็น เครื่องเรือนแบบลอยตัว สามารถเลือกตามความพอใจและเหมาะสมกับสถานที่ที่จะนำมาใช้ประโยชน์

เสวนิตย์ แสงวิเชียร (2535 : 82) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่มีความสำคัญในการอำนวย ความสะดวกสบายให้แก่ผู้ใช้อาคาร คือ เฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องเรือน ดังนั้นอาจจะสรุปให้ ความหมายเฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องเรือน ไว้ว่า สิ่งที่มนุษย์ได้ ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยในการดำรงชีวิตภายใต้การทำกิจกรรมต่าง เช่น การนั่ง นอน รับประทานอาหาร ทำงาน และใช้ประกอบกับอาคารทางด้านงานสถาปัตยกรรมทั้งภายในและภายนอก

อุดมศักดิ์ สาริบุตร (2550) กล่าวไว้ว่า การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ควรคำนึงถึงองค์ประกอบ ของการออกแบบ ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประโยชน์ใช้สอย รูปทรงสีสัน ต้องสวยงาม ราคายังคง ราคายังคงประหยัด

1. ประโยชน์ใช้สอย (Good Function) หมายถึงเฟอร์นิเจอร์นั้นต้องสนอง ความต้องการในหน้าที่ใช้สอยได้ครบถ้วน และเกิดความสะดวกสบายแก่ผู้ใช้
2. รูปทรงสีสันต้องสวยงาม (Handsome Form and Beautiful color) เป็น การสนองความต้องการของผู้ใช้ ทางด้านจิตใจ และความรู้สึก จะนั้นต้องสร้างรูปทรงเฟอร์นิเจอร์ให้มี ความสวยงาม การตกแต่งผ้าให้มีลวดลายสีสันจึงจะเป็นที่ต้องการของผู้ใช้
3. ราคายังคงประหยัด (High Economic) เรื่องราคาเป็นด้านสุดท้ายในการตัดสินใจซื้อ ถ้าเฟอร์นิเจอร์นั้นมีประโยชน์ใช้สอยดีจริง หรืออย่างน้อยราคาก็ต้องสอดคล้องกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั้น จึงจะเกิดความยุติธรรมกับทั้งผู้ขายและผู้ซื้อ

George E. Dieter (2000 : 47-49) (อ้างใน กุลจิต เสื้งนา. 2550 : 8) การออกแบบอุตสาหกรรม (Industrial Design) หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design) ที่ดีนั้น ต้องมีคุณสมบัติ 7 ประการดังนี้

1. ประโยชน์ใช้สอย (Functional Performance Requirement) ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค หรือผู้ใช้งานและมีคุณภาพในการใช้งาน (Quality of the user Interface) ในที่นี้หมายถึง ความง่ายและความสะดวกสบายในการใช้งานรูปทรงที่กระชับในการจับมีความแข็งแรงทนทานต่อการใช้งาน มีความปลอดภัยในการใช้งาน

2. ประสิทธิภาพในการทำงาน (Complementary Performance Requirement) หมายถึง ผลิตภัณฑ์มีช่วงอายุการใช้งานที่คุ้มค่ามีความเหมาะสมในการใช้งาน มีคุณภาพที่ไว้วางใจได้ ง่ายต่อการใช้งาน ประหยัด ง่ายต่อการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง (Ability to maintain and repair the product) นอกจากนี้การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ดีต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมายและมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

3. รูปทรงภายนอกสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (Physical Requirement) และมีความเหมาะสมในการใช้งาน (Appropriate use of resource) และมีความแตกต่างที่โดดเด่น (Product Differentiation)

4. เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environment Requirement)

5. มีรูปลักษณ์สวยงาม (Aesthetic Requirement) สามารถดึงดูดความสนใจได้ดี (Emotional Appeal)

6. มีความสอดคล้องกับเทคโนโลยีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม (Manufacturing Technology Requirement)

7. มีต้นทุนที่เหมาะสม (Cost)

อรอนงค์ สุเวชวัฒนกุล (2555) ได้กล่าวถึงเฟอร์นิเจอร์ว่า เฟอร์นิเจอร์ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นในบ้านเรือนหรือสำนักงานที่ผู้บริโภคใช้สำหรับอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันหรือตกแต่งเพื่อความสวยงาม โดยวัตถุดิบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์มีหลากหลายประเภท เช่น ไม้ เหล็ก หนัง พลาสติก เป็นต้น ผู้บริโภคส่วนใหญ่ยินยอมเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไม้ เพราะมีความสวยงาม ทนทาน มีรูปแบบที่หลากหลาย สามารถหาซื้อได้ง่ายในห้องตลาด เนื่องจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม่มีสัดส่วนมากกว่าอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ประเภทอื่น ๆ และชนิดไม้ที่นำมาผลิต ได้แก่ ไม้เนื้อแข็งประเภทต่าง ๆ เช่น ไม้สัก ไม้ประดู่ ไม้มะค่า เป็นต้น แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย และภาวะขาดแคลนไม้ เนื้อแข็ง จึงทำให้ผู้ประกอบการหันมาใช้ไม้เนื้ออ่อน เช่น ไม้ยางพารา ไม้อัด เป็นต้น เพื่อทดแทนไม้เนื้อแข็งในการผลิตเฟอร์นิเจอร์จนได้รับความนิยมมาจนปัจจุบัน

เฟอร์นิเจอร์สามารถแบ่งตามรูปร่างลักษณะและลักษณะการติดตั้ง ดังนี้

1. ประเภทเฟอร์นิเจอร์ตามรูปร่างลักษณะ

1.1 ประเภทตู้ (Box-type Furniture) เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ส่วนใหญ่ทำหน้าที่เก็บภาษณ์ของสิ่งของต่าง ๆ สามารถรับน้ำหนักของภาชนะและสิ่งของโดยตรงสนองความต้องการของผู้ใช้สอยและเพื่อการตกแต่ง ได้แก่ ตู้เสื้อผ้า ตู้วางโทรทัศน์ ตู้โชว์ ชั้นวางของ ชั้นวางรองเท้า เป็นต้น

1.2 ประเภทขา (Leg-type Furniture) เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ทำหน้าที่รับน้ำหนัก ร่างกายมนุษย์โดยตรง และรับน้ำหนักอุปกรณ์และสิ่งของต่าง ๆ ได้แก่ โต๊ะทำงาน โต๊ะวางคอมพิวเตอร์ โต๊ะเครื่องแป้ง เดียงนอน เป็นต้น

2. ประเภทเฟอร์นิเจอร์ตามลักษณะการติดตั้ง

2.1 เฟอร์นิเจอร์ติดตั้งกับที่ (Built-in Furniture หรือ Fixed Furniture) หมายถึง เฟอร์นิเจอร์ที่ได้รับการออกแบบและติดตั้งสำหรับพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะยกที่จะเคลื่อนย้าย และติดตั้งใหม่ เนื่องจากมีการออกแบบให้ยึดเกาะกับอาคารหรือโครงสร้างอาคารมีรูปแบบเฉพาะด้วยฐาน (Elegance) เป็นเอกเทศ (Unique) สามารถติดตั้งและดัดแปลงให้เข้ากับพื้นที่ต่าง ๆ ได้โดยไม่จำกัด รวมทั้งมักจะนิยมออกแบบเฟอร์นิเจอร์ให้สูงจนชนฝ้าเพดาน ทำให้มีความสามารถเคลื่อนย้ายได้และเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาได้

2.2 เฟอร์นิเจอร์ลอยตัว (Movable Furniture หรือ Loose Furniture) หมายถึง เฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตสำเร็จที่โรงงานเฟอร์นิเจอร์แล้วนำมาร่วงในหน่วยงานลูกค้าสามารถเลือกรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยได้จากตัวอย่างที่มีอยู่จริงในร้านค้าได้ สามารถเคลื่อนย้ายไปตามที่ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ

2.3 เฟอร์นิเจอร์ที่สามารถถอดประกอบได้ (Knock down Furniture) หมายถึง เฟอร์นิเจอร์ที่รวมเอาข้อดีของเฟอร์นิเจอร์ทั้งสองระบบแรกเข้าด้วยกัน โดยมีลักษณะเป็นเมื่อนเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งกับที่ในขณะที่มีการผลิตที่เกือบจะสำเร็จจากโรงงาน เพียงแต่นำมาติดตั้งด้วยซ่างผู้ชำนาญงานและใช้เวลาไม่นานนัก

ทฤษฎีความพึงพอใจ

กิติมา ปรีดีพล (2529 : 321) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพึงพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงานและผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของเข้าได้

ศลaje วิบูลย์กิจ (2544 : 42) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของอารมณ์บุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้น ๆ

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 69-80) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า “มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีสิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการของคนเราอาจจะข้าช้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้” ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นที่อยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ
3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิด พฤติกรรมความต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากรเด่นในสังคม มีเชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสรภาพ
5. ความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิตซึ่งเป็นไปได้ยาก

ไฮร์เบอร์ก (Herzberg, 1959 : 113-115) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของการได้รับการยอมรับนับถือลักษณะของงานความรับผิดชอบความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้างคุ้น (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

พิบูล ทิปปะปาล (2549) ได้ให้ความหมายถึงความพึงพอใจ (Satisfaction) คือ ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงความพึงพอใจหรือผิดหวังอันเป็นผลเนื่องมาจากการเปรียบเทียบผลการทำงานของผลิตภัณฑ์ ตามที่ลูกค้าได้รับกับความคาดหวังของลูกค้า ซึ่งมี 3 ระดับ ดังนี้

1. ถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์ (performance) ต่ำกว่าความคาดหวัง (expectations) ลูกค้าจะรู้สึก “ไม่พอใจ” (dissatisfied)

2. ถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์เป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวัง ลูกค้าก็จะรู้สึก “พอใจ” (satisfied)

3. ถ้าผลการทำงานของผลิตภัณฑ์ดีเกินกว่าที่ลูกค้าคาดหวังลูกค้าจะรู้สึก “ยิ่งพอใจมาก” (highly satisfied) หรือ “รู้สึกประทับใจ” (delighted)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545 : 45-48) อ้างใน วิไลลักษณ์ ทองปั้น (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) เป็นระดับความรู้สึกของลูกค้าที่มีต่อผลจาก การเปรียบเทียบรหัสว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ หรือการทำงานผลิตภัณฑ์ กับ ความคาดหวังของลูกค้า ระดับความพึงพอใจของลูกค้าเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์ตาม ผลิตภัณฑ์และความคาดหวังของบุคคล การคาดหวังของบุคคล (Expectation) เกิดจากประสบการณ์ และความรู้ในอดีตของผู้ซื้อ นักการตลาดและฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องพยายามสร้าง ความพึงพอใจให้กับลูกค้าโดยพยายามสร้างคุณค่าเพิ่ม (Value Added) การสร้างคุณค่าเพิ่มเกิดจาก การผลิต (Manufacturing) และจากการตลาด (Marketing) รวมทั้งมีการทำงานร่วมกันกับฝ่ายต่าง ๆ โดยการจัดหลักการสร้างคุณภาพรวม (Total Quality) คุณค่าเกิดจากความแตกต่างทาง การแข่งขัน (Competitive differentiation) คุณค่าที่มีอยู่ให้กับลูกค้าจะต้องมากกว่าต้นทุนลูกค้า (Cost) ต้นทุนของลูกค้าส่วนใหญ่คือราคาสินค้า (Price) นั่นเอง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2552 : 434) ได้อธิบายว่าธุรกิจบริการจะใช้ปัจจัยส่วน ประสมการตลาดบริการ (The Service Marketing Mix) หรือ 7'Ps เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีองค์ประกอบ 7 ประการดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อตอบสนอง ความจำเป็น หรือตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยสิ่งที่สัมผัสด้วยสัมผัสไม่ได้ เช่น บรรจุภัณฑ์ สี ราคา คุณภาพ ตราสินค้า บริการและ ข้อเสียงของผู้ขาย ผลิตภัณฑ์อาจเป็นสินค้า บริการ สถานที่ บุคคล หรือความคิด ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ใน

สายตาลูกค้า จึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถขายได้ ซึ่งการกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้

1.1) ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ (Product differentiation) และความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive differentiation)

1.2) องค์ประกอบหรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ (Product component) เช่น ประโยชน์ที่น้ำหนัก รูปลักษณ์ คุณภาพ การบรรจุภัณฑ์ ตราสินค้า ฯลฯ

1.3) การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product positioning) เป็นการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ของบริษัทเพื่อแสดงตำแหน่งที่แตกต่าง และมีคุณค่าในจิตใจของลูกค้า เป็นอย่างมาก

1.4) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product development) เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีลักษณะใหม่ และปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งต้องคำนึงถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น

1.5) กลยุทธ์เกี่ยวกับส่วนประสมผลิตภัณฑ์และสายผลิตภัณฑ์ (Product mix and Product line)

2. ราคา (Price) หมายถึง จำนวนเงินหรือสิ่งอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต้องจ่ายเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ หรือ หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ราคาเป็นต้นทุน (Cost) ของลูกค้า ผู้บริโภค จะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ของผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูง กว่าราคา ผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อ ซึ่งการกำหนดกลยุทธ์ด้านราคา ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้

2.1) คุณค่าที่รับรู้ (Perceive Value) ในสายตาของลูกค้า ซึ่งต้องพิจารณา การยอมรับ ของลูกค้าในคุณค่าของผลิตภัณฑ์ว่าสูงกว่าราคากลิตภัณฑ์นั้น

2.2) ต้นทุนสินค้าและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

2.3) การแข่งขัน และปัจจัยอื่นๆ

3. การจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบด้วยสถานบัน และกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยังตลาด สถานบันที่นำผลิตภัณฑ์ ออกสู่ตลาดเป็นรายคือสถานบันตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายสินค้า ประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง การจัดจำหน่ายจึง ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

3.1) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Channel of Distribution) หมายถึง กลุ่มของบุคคล หรือธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายกรรมสิทธิ์ในผลิตภัณฑ์ หรือเป็น การเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางธุรกิจ หรือหมายถึง เส้นทางที่ ผลิตภัณฑ์ และ (หรือ) กรรมสิทธิ์ที่ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนมือไปยังตลาด ในระบบช่องทางการจัดจำหน่าย ประกอบด้วย ผู้ผลิต คุณกลาง ผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ซึ่งอาจจะใช้ช่องทางตรง

จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม และใช้ช่องทางอ้อมจากผู้ผลิตผ่านคนกลางไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม

3.2) การกระจายตัวสินค้า หรือ การสนับสนุนการกระจายตัวสินค้าสู่ตลาด หมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการควบคุมการเคลื่อนย้ายวัสดุดิบ ปัจจัยการผลิต และสินค้าสำเร็จรูป จากจุดเริ่มต้นไปยังจุดสุดท้ายในการบริโภคเพื่อตอบสนอง ความต้องการของลูกค้า การกระจายตัวสินค้าที่สำคัญมีดังนี้ การขนส่ง การเก็บรักษา การคลังสินค้า และ การบริหารสินค้าคงเหลือ

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อสร้าง ความพึงพอใจต่อตราสินค้าหรือบริการหรือความคิด หรือต่อบุคคล โดยใช้เพื่อจูงใจ (Persuade) ให้ เกิดความต้องการเพื่อเตือนความทรงจำ (Remind) ในผลิตภัณฑ์ โดยคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึก ความเชื่อและพฤติกรรมการซื้อ หรือเป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อ สร้างทัศนคติ และพฤติกรรมการซื้อ การติดต่อสื่อสารอาจใช้พนักงานขาย (Personal selling) ทำการขาย และการติดต่อสื่อสารโดยไม่ใช้คน (Non-personal selling) เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารมี หลายประการ องค์กรอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือซึ่งต้องใช้หลักการเลือกใช้เครื่องมือ การติดต่อสื่อสารการตลาดแบบประสมประสานกัน (Integrated Marketing Communication : IMC) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับกลุ่มลูกค้า ผลิตภัณฑ์ คู่แข่งขัน โดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้ โดยเครื่องมือการส่งเสริมการตลาดที่สำคัญมี ดังนี้

4.1) การโฆษณา (Advertising) เป็นการติดต่อสื่อสารโดยใช้สื่อ (Media) ส่วนใหญ่ จะเป็นการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มผู้รับข่าวสารจำนวนมาก (Mass selling) เพื่อเป็นการส่ง ข่าวสาร และเสนอขายสินค้าหรือบริการ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบการแจ้งข่าวสาร การจูงใจให้เกิด ความต้องการ หรือการเตือนความทรงจำ ทั้งในรูปแบบที่ผ่านสื่อมวลชน และส่งโดยตรงไปยังผู้บริโภค กลุ่มเป้า หมายซึ่งสามารถบุกเบิกอุปกรณ์รายการ คือ ผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายสินค้าที่โฆษณาได้โดยผู้ อุปกรณ์รายการต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับสื่อโฆษณา

4.2) การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) เป็นกิจกรรมการตลาดซึ่ง จัดทำ สิ่งจูงใจที่มีค่าพิเศษสำหรับผู้บริโภค ผู้จัดจำหน่าย และหน่วยงานขาย เพื่อกระตุ้นให้ขายสินค้า ได้ หรือเป็นกิจกรรมการตลาดซึ่งเพิ่มคุณค่าให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการภายในเวลาที่จำกัด และจูงใจให้ ผู้บริโภคเกิดการซื้อ

4.3) การประชาสัมพันธ์และการให้ข่าว (Publicity and Public Relations) เป็น ความพยายามในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กร หรือผลิตภัณฑ์ โดยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทั้งๆ แยแพร่ข่าวสารที่ดี สร้างภาพพจน์ของการเป็นบริษัทที่ดี โดยการสร้างเหตุการณ์และเรื่องราวที่ดี การให้ข่าว เป็นการสร้างข่าวเกี่ยวกับบุคคล ผลิตภัณฑ์ หรือ

บริการผ่านสื่อกระจายเสียง หรือสื่อสั่งพิมพ์ หรือเป็นการประชาสัมพันธ์วิธีหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับ การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับองค์การ ผลิตภัณฑ์ หรือนโยบายบริษัท โดยผ่านสื่อซึ่งอาจไม่ต้องเสียเงิน หรือเสียเงินก็ได้

4.4) การตลาดทางตรง (Direct Marketing) เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของ การ ส่งเสริมการตลาด หรือเป็นการติดต่อสื่อสารทางการตลาดกับผู้บริโภคเป้าหมายเพื่อให้เกิด การตอบสนองโดยตรงในทันที โดยไม่รวมการขายโดยพนักงานขายที่ทำการขายตรงให้แก่ลูกค้า เช่น การใช้แคตตาล็อก จดหมายตรง ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เป็นต้น

4.5) การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal selling) การขายโดยใช้ พนักงานขาย เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัทโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มเล็กๆของบุคคล 给ลูกค้า หรือเป็นการติดต่อสื่อสารโดยใช้พนักงานเพื่อจูงใจให้บุคคลเกิด การตัดสินใจซื้อ โดยเป็นการติดต่อโดยตรงแบบเชิงบุคคลกัน

5. บุคคล (People) หมายถึง พนักงาน (Employees) ซึ่งต้องอาศัยการคัดเลือก (Selection) การฝึกอบรม (Training) การจูงใจ (Motivation) เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจ ให้กับลูกค้าได้แตกต่างเหนือคู่แข่งขัน พนักงานต้องมีความสามารถ มีทักษะติดต่อที่ดี ที่สามารถ ตอบสนองลูกค้า มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการแก้ปัญหา และสามารถสร้างค่านิยมให้กับ องค์กร บุคคลเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความพึงพอใจในตัวผลิตภัณฑ์ และมีอิทธิพลต่อการที่จะ เลือกซื้อหรือไม่ซื้อ ใช้หรือไม่ใช้บริการของผู้บริโภค

6. กระบวนการให้บริการ (Process) หมายถึง ขั้นตอนการส่งมอบคุณภาพใน การให้บริการกับลูกค้าได้รวดเร็วและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า (Customer satisfaction) มี การวางแผนและออกแบบกระบวนการให้บริการเป็นอย่างดี มีขั้นตอนที่อำนวยความสะดวกให้กับ ลูกค้ามากที่สุด ลดขั้นตอนที่ทำให้ลูกค้ารอนาน จัดระบบการทำงานบริการให้มีอุปสรรคน้อย ที่สุดโดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ เวลาและประสิทธิภาพในการบริการ ดังนั้นกระบวนการของการบริการ ที่ดี จึงควรมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการส่งมอบ รวมถึงต้องง่ายต่อการปฏิบัติ ดังแต่ ขั้นตอนการติดต่อสอบถามการบริการ การเจรจาและการตกลง การบริการเมื่อมีคำสั่งซื้อ รวมถึง การบริการหลังการขาย

7. สิ่งนำเสนอทางกายภาพ (Physical Evidence) หมายถึง การพยายามสร้าง คุณภาพโดยรวม (Total Quality Management : TQM) ในรูปแบบของการให้บริการ เพื่อสร้าง คุณค่าให้กับลูกค้า (Customer-Value proposition) เป็นองค์ประกอบโดยรวมของธุรกิจบริการที่ ลูกค้าสามารถมองเห็น และใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา และตัดสินใจซื้อบริการได้ เช่น อาคาร สำนักงานของผู้ให้บริการ ทำเลที่ตั้ง การตกแต่งสำนักงาน อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในสำนักงาน เครื่องมือ

ต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงาน ระบบการจัดการและการบริหารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ความสะอาด ความรวดเร็ว หรือผลประโยชน์อื่นๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นภาพลักษณ์การให้บริการที่ลูกค้ารับรู้ได้ และเกิดความเชื่อมั่นในบริการที่ได้รับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักษณพร ใจนพิทักษ์กุล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวกีฬาเพื่อเศรษฐกิจของชุมชนตำบลกระทุมแพ้ว อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์การท่องเที่ยวกีฬาของชุมชนตำบลกระทุมแพ้ว ปัจจุบันลดจำนวนน้อยลงไปมาก โดยที่ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 58 มีรายได้จากการประกอบอาชีพของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 80 มีภาวะหนี้สินมากที่สุด ร้อยละ 73 สำหรับการนำเส้นกอกสันม้าพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชนนั้นประชาชนเห็นด้วยร้อยละ 100 ด้านแบบแผนการท่องเที่ยวกีฬาของชุมชนเป็นการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพอันเป็นฐานสำคัญ 3 ประการ คือ 1) โครงสร้างทางสังคม (Structure) 2) ความสามารถในการผลิต (Ability) 3) ทักษะ (Skills) ในการศึกษาได้นำปัจจัยภายในชุมชนมาเป็นฐานของการพัฒนาและนำปัจจัยภายนอกมาเป็นส่วนเสริมในการสร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวเพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนโดยการใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community based) การให้ความรู้ (knowledge) และสร้างกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) การเชื่อมโยงเครือข่ายการเรียนรู้ (Net work) ผลของวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ส่งผลให้ชุมชนตำบลกระทุมแพ้วได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่จากเส้นกอก เป็นการนำเส้นกอกขนาดสันที่ชุมชนขายเส้นกำลัง 20 บาท นำมาسانลักษณะอิสระเป็นตะกร้าเอกสารประสงค์ที่หน่ายผลิตภัณฑ์ได้ในราคากลางที่มีมิติลดลงรับแน่นอนโดยการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับวิสาหกิจชุมชนแปรรูปเสื้อกันหนาวที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ ชุมชนได้รับความรู้ใหม่ในด้านเทคโนโลยีการย้อมสีกีฬาแบบลักษณะเพิ่มช่องทางการจำหน่าย และเชื่อมโยงกับหมู่บ้านใกล้เคียงในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อันเป็นฐานความเข้มแข็งของชุมชนและเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชน สังคม เป็นการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มั่นคงต่อไป

ณัฐพงศ์ พนาพุฒิกุล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง โครงการออกแบบเฟอร์นิเจอร์สนามประดับตกแต่งด้วยวัสดุจากเปลือกหอยกาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้จัดได้ใช้หลักแนวคิดของการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ตามรูปแบบของห้องถิ่น คือการนำวัสดุที่มีอยู่ในชุมชนจังหวัดขอนแก่น มาเป็นส่วนประกอบหลักของชิ้นงาน ได้แก่ วัสดุเปลือกหอยกาน รวมไปถึงการศึกษาและสังเกตวิธีชีวิตและรูปแบบความเป็นอยู่ของห้องถิ่นนั้น คุ้มกันกับการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ตามแบบสมัยนิยม โดยมีการคำนึงถึงรูปทรงและการใช้สีของเฟอร์นิเจอร์ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน ได้แก่ การใช้ปูนเป็นวัสดุ

หลักของเฟอร์นิเจอร์นี้ เนื่องจากสอดคล้องกับ ความต้องการของลูกค้าและการใช้งานในชีวิตประจำวันในยุคสมัยนี้

นานะ อินพรมมี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัฒนธรรมการแต่งกาย ของชนเผ่าบนพื้นที่สูง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบร่วมกับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม การแต่งกายของชาวเขาทั้ง 3 เผ่า ที่ศึกษามีความคล้ายคลึงกันคือ การใช้ผ้าสีดำเป็นสีหลักในการตัดเย็บชุดแต่งกาย ส่วนสีรองของชาวเขาแต่ละเผ่าจะใช้แตกต่างกันโดยที่ เป็นมัง菊จะใช้สีชมพูและสีฟ้าเป็นส่วนใหญ่ เม่าเย่าใช้สีแดง สีขาว และสีเหลืองส้มเป็นส่วนใหญ่ และเม่าลีซอจะใช้สีม่วง สีเขียวและสีน้ำเงิน เป็นส่วนใหญ่ ผลการออกแบบและประเมินแบบจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แบบโคมไฟตั้งพื้น โคมไฟตั้งติ่ง โคมไฟแขวนผนัง รวม 9 แบบ และกันขนาดเล็กและกันขนาดกลาง รวม 6 แบบ ผลการจัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์ได้จัดทำต้องแบบผลิตภัณฑ์โคมไฟตั้งพื้น โคมไฟตั้งติ่ง โคมไฟแขวนผนัง จำนวน 9 ชิ้น จัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์และกันขนาดเล็กและกันขนาดกลาง จำนวน 6 ชิ้น ผลการจัดอบรมให้กับกลุ่มวิถีวัฒนธรรมสีชนเผ่าผู้เชื้อสายไทยที่สามารถทำขึ้นงานตามต้นแบบได้ และมีการสร้างสรรค์วัสดุที่เป็นเอกลักษณ์ออกจากแบบที่ผู้วิจัยออกแบบได้

ธนา จันทรสา และคณะ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบหญ้าแฟก ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริโภค มีความคิดเห็นกับผลิตภัณฑ์ผู้บริโภค มีความต้องการในรูปแบบเก้าอี้ยกมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์จากใบหญ้าแฟกมากที่สุด รองมาคือ ชุดกระเปาสตรี และจากกันห้องตามลำดับ 2) ผลการวิเคราะห์การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยผู้เชี่ยวชาญ การออกแบบ รูปแบบของเก้าอี้ยกที่ออกแบบและพัฒนานั้นมีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย เหมาะสมกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต มีความสวยงามและลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบหญ้าแฟก มีความเหมาะสมของเก้าอี้ยกด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ มีความเหมาะสม ถูกต้อง ตามสรีระของผู้ใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความสวยงามของ รูปทรงและรายละเอียด สามารถแสดงออกถึงความทันสมัย

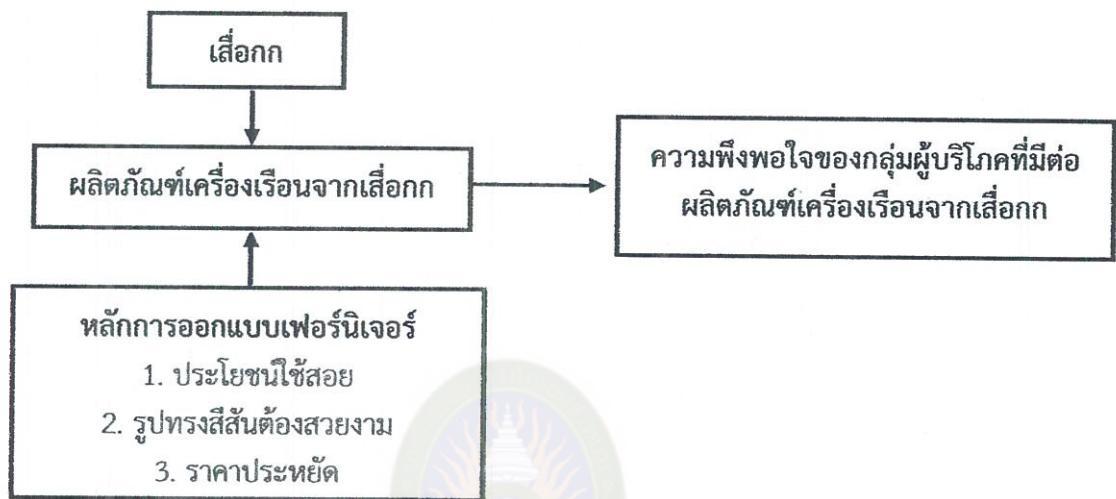
จุฑามาศ มูลอ้อม (2548) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ ของร้าน ส. การซ่าง ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ของผู้บริโภคผู้ตอบแบบสอบถามไม่เป็น ส่วนใหญ่ เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้อยู่มีลักษณะเป็นเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปการเลือกซื้อทำเฟอร์นิเจอร์เพราคุณภาพและประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันบุคคลในครอบครัวเป็นผู้มืออาชีพในการเลือกซื้อทำเฟอร์นิเจอร์การที่จะเปลี่ยนไปใช้เฟอร์นิเจอร์แบบสั่งทำ เพราะต้องการเฟอร์นิเจอร์ที่ดีกว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสั่งทำเฟอร์นิเจอร์นั้นด้านผลิตภัณฑ์ ตัดสินใจสั่งทำเฟอร์นิเจอร์จากคุณภาพความประณีตและความคงทนของเฟอร์นิเจอร์ที่เหมาะสมด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พิจารณาจากความสะดวกที่ได้รับการติดต่อจากทางร้านด้านการส่งเสริมการขายให้ความสำคัญกับ

การให้บริการลูกค้าหลังการขายการติดตั้ง การส่งมอบสินค้าและระดับความพึงพอใจของลูกค้าใน การสั่งทำเฟอร์นิเจอร์ของร้าน ส. การซ่าง ด้านผลิตภัณฑ์ มีความพึงพอใจกับการเลือกวัสดุที่มี คุณภาพ มีความคงทนมาใช้และฝีมือและความเรียบร้อยในการทำงานซึ่งสามารถผลิตได้ตามต้องการ อย่างที่ลูกค้าพึงพอใจด้านราคากำหนดราคาเฟอร์นิเจอร์ที่เหมาะสมสมกับงาน

ชาญณรงค์ สุทธิลักษณ์สกุล (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้พื้นที่ภายในห้องพักของอาคารชุด ราคาประหยัด : กรณีศึกษาโครงการสินธนาแม่น้ำ (ถนนนวมินทร์), กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า การอยู่อาศัยมีกิจกรรมหลายประเพณี เนื่องจากพื้นที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้อยู่บึงต้องใช้พื้นที่แบบ ข้อนทับกัน การศึกษาห้องชุดทั้งหมดพบเครื่องเรือนจำนวน 39 ชนิด โดยพบว่าที่นอนและตู้เสื้อผ้า เป็นเครื่องเรือนหลักที่ต้องมีทุกห้อง และพบว่าผู้อยู่ที่เป็นเจ้าของห้องส่วนใหญ่มักใช้เครื่องเรือนแบบ ถาวร แต่ผู้อยู่อาศัยแบบเช่าช่วงมักใช้เครื่องเรือนแบบชั่วคราว และผู้อยู่อาศัยแบบครอบครัวจัดพื้นที่ ส่วนนอนชิดติดกันและใช้พื้นที่ร่วมกันมากกว่าผู้อยู่อาศัยแบบเพื่อนร่วมห้อง การใช้พื้นที่ภายใน ห้องพักมีลักษณะยึดหยุ่น พื้นที่เดียวกันมักใช้หลายกิจกรรม โดยพื้นที่ส่วนโอนประสงค์เป็นพื้นที่ใช้ งานหลัก ส่วนพื้นที่ระเบียงมักถูกดัดแปลงและเพิ่มอุปกรณ์ให้เป็นส่วนซักล้าง ตากเสื้อผ้า และ ปรุงอาหาร ในการศึกษารั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงผังของห้องพักได้แก่ การจัดบริเวณ ระเบียงให้มีร้าวตากเสื้อผ้าอ่างล้างจาน พื้นที่วางเตาแก๊ส และระบบระบายน้ำ บริเวณประตูทางเข้า ห้องควรเปิดออกและอยู่ห่างจากผนัง 60 เซนติเมตร เพื่อให้สามารถมองเห็นได้ และมีพื้นที่ใช้ อยามากขึ้น กำหนดตำแหน่งปลั๊กไฟฟ้าและปลั๊กสายอากาศโทรศัพท์ศูนย์ไว้บริเวณผนังฝั่งประตูทางเข้า เนื่องจากผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่มักจัดตู้และชั้นวางโทรทัศน์ไว้ฝั่งนี้ ซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับบริเวณส่วน นอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้จัดได้กำหนดกรอบแนวความคิดงานวิจัยตามหลักการออกแบบเพื่อรับนิเจอร์ของ
อุดมศักดิ์ สารบุตร (2550) ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวความคิดงานวิจัย

ที่มา : พิชญ์นันท์ รักษวงศ์. 2558

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้ออกนัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) ของจังหวัดมหาสารคาม ประเภทเสื้ออก จำนวน 22 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลแพง อำเภอโภสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1 กลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำแหน่งการขายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการทำวิจัย

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแล้วทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก จำนวน

3 รูปแบบ

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกสำหรับผู้ผลิต และนำรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกไปให้ผู้ผลิตประเมินความคิดเห็นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

4. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกจากผู้ผลิต

5. ผู้วิจัยสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องเรือนจากเสื้อออก

6. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ กกสำหรับผู้บริโภค และนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องเรือนจากเสื้อออกไปให้ผู้บริโภคประเมิน ความคิดเห็นผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

7. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกจากผู้บริโภค

8. สรุปผลการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบสอบถาม เรื่อง การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้ออกของผู้ผลิต โดยแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบและสร้างเครื่องมือ โดยใช้ทฤษฎีองค์ประกอบการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ของ อุดมศักดิ์ สาริบุตร (2550) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
 ตอนที่ 1 คำถาณเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตรวจคำตอบ (Check list) ของแต่ละคน

ตอนที่ 2 คำถาณเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก สร้างตามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น เป็นคำถາณปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเชิงพรบวนนา

2. แบบสอบถาม เรื่อง การประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกของผู้บริโภค เป็นแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบและสร้างเครื่องมือ โดยใช้ทฤษฎีปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมายในด้านผลิตภัณฑ์ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2552)

ตอนที่ 1 คำถาณเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตรวจคำตอบ (Check list) ของแต่ละคน

ตอนที่ 2 คำถาณเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก สร้างตามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น เป็นคำมั่น誓 เปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเชิงพรรณา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือในการวิจัยทุกฉบับที่ได้รับคืน
2. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามที่เรียบร้อยสมบูรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป ชื่่องานค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินของความคิดเห็นและความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ เครื่องเรือนจากเสื้อกก โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าไปเปรียบเทียบ กับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน โดยวิธีการแปลผล โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ตามแนวทางของเบสต์ (Best, อ้างถึงใน วัน เดชพิชัย, 2535 : 531) แปลคะแนนเป็นช่วง ๆ แต่ละ ความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 – 5.00	หมายความว่า	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 – 4.50	หมายความว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 – 3.50	หมายความว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 – 2.50	หมายความว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01 – 1.50	หมายความว่า	น้อยที่สุด

4. แบบสอบถามปลายเปิด ผู้จัดนำรวมและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ(Percentage) (บุศรี วงศ์ตันตะ. 2541 : 40)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน จำนวนหรือความถี่ที่ต้องการหาค่าร้อยละ

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550 : 33)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าแนวตัวกลางเลขคณิต

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของค่าแนว

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550 : 60)

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของค่าแนวแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของค่าแนวทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนในกลุ่มเป้าหมาย

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย จนครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

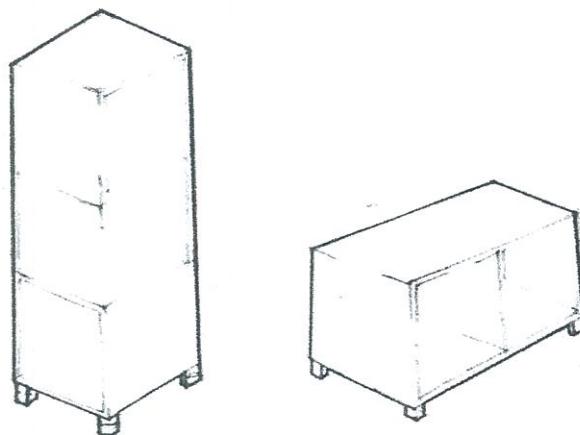
การศึกษาและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เสื้อออก ในประเทศไทย ลวดลาย และเทคนิคการผลิต

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลิตภัณฑ์เสื้อออกทั้งเอกสาร งานวิจัย และการลงพื้นที่ ทำการเก็บข้อมูล พบว่า ผลิตภัณฑ์เสื้อออกของกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลแพง อําเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้พันธุกรรมจุด (ต้นไหล) เป็นวัสดุหลักในการผลิต ซึ่งมีคุณสมบัติ เมื่อประปุแล้วได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความทนทาน ซึ่งส่วนมากประปุเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทรองใช้ ส่วน ผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประเภทรองนั่ง ผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหาร ในด้าน ลวดลายของผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างมักใช้เทคนิคการมัดย้อม อันจะเกิดลายบนเส้นกาก และมักใช้สี น้ำตาลเป็นหลัก เพื่อนำไปห่อเป็นลวดลายสร้างสรรค์ต่อไป ส่วนด้านเทคนิคการห่อใช้แบบลายแม่บห

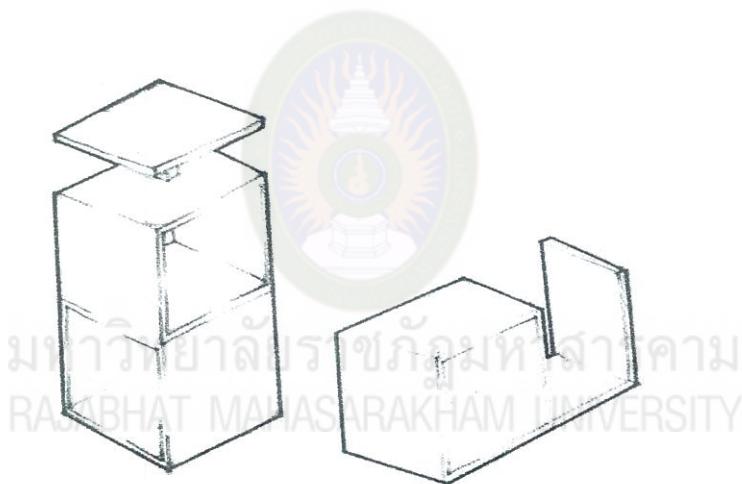
การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านผลิตภัณฑ์เสื้อออก ด้านการออกแบบ ด้านผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน ทั้ง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบร้า ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภท ผลิตภัณฑ์อุปโภค ใช้เครื่องตกแต่งบ้านพักอาศัยหรืออาคาร เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้การออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนควรยึดหลักหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ดี โดย เน้นการมีองค์ประกอบด้านประโยชน์ใช้สอย รูปทรงสีสันด้องสวยงาม ราคานั่งประหยด และยังต้อง คำนึงถึง ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไม้ เพราะมี ความสวยงาม ทนทาน มีรูปแบบที่หลากหลาย สามารถหาซื้อได้ง่ายในท้องตลาด ควรเป็นเครื่อง เรือนประเภทลอยตัว สามารถเคลื่อนย้ายไปตามที่ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ หลังจากที่ผู้วิจัยได้ วิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก ดังนี้

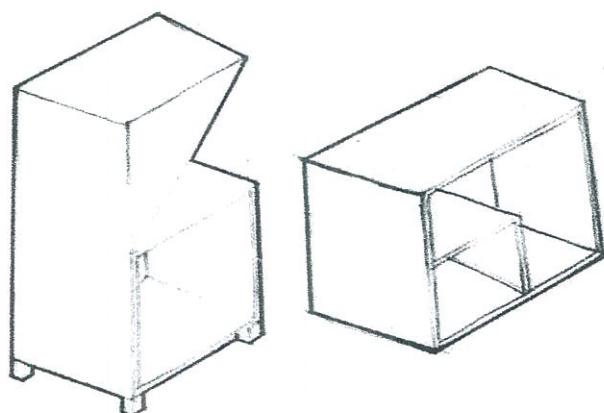
ภาพที่ 4.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 1

ที่มา : พิชญ์นันท์ รักษวงศ์. 2558

ภาพที่ 4.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 2

ที่มา : พิชญ์นันท์ รักษวงศ์. 2558

ภาพที่ 4.3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 3

ที่มา : พิชญ์นันท์ รักษวงศ์. 2558

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกไปให้ผู้ผลิตประเมินความคิดเห็นใน การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก จำนวน 5 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า

ตาราง 4.1 ตารางแสดงสถานภาพทั่วไป

ที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	2	40
	หญิง	3	60
	รวม	5	100
2	อายุ		
	21 - 30 ปี	1	20
	31 - 40 ปี	2	40
	41 - 50 ปี	1	20
	51 ปี ขึ้นไป	1	20
	รวม	5	100
3	ประสบการณ์ทำงานในอาชีพท่อสีออก		
	1 - 5 ปี	0	0
	6 - 10 ปี	2	40
	11 ปี ขึ้นไป	3	60
	รวม	5	100

จากตาราง 4.1 ตารางแสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ผลิต พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี มากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และมีประสบการณ์ในอาชีพท่อสีออก มากกว่า 11 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ตาราง 4.2 ตารางแสดงผลประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้ออกของผู้ผลิต

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			
		X	S.D.	ร้อยละ	แปลความหมาย
1.	ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 1				
	ประโยชน์ใช้สอย	5.00	.000	100.00	ระดับมากที่สุด
	รูปทรงสีสันสวยงาม	4.60	.547	92.00	ระดับมากที่สุด
	ราคาประหยัด	4.80	.447	96.00	ระดับมากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยผลรวม	4.80	.331	96.00	ระดับมากที่สุด
2.	ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 2				
	ประโยชน์ใช้สอย	4.40	.547	88.00	ระดับมาก
	รูปทรงสีสันสวยงาม	4.00	1.000	80.00	ระดับมาก
	ราคาประหยัด	4.00	.707	80.00	ระดับมาก
	ค่าเฉลี่ยผลรวม	4.13	.751	82.70	ระดับมาก
3.	ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 3				
	ประโยชน์ใช้สอย	3.20	.447	64.00	ระดับมาก
	รูปทรงสีสันสวยงาม	4.00	1.000	80.00	ระดับมาก
	ราคาประหยัด	3.40	.547	68.00	ระดับมาก
	ค่าเฉลี่ยผลรวม	3.53	.664	70.70	ระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏราษฎร์บูรณะ

จากตาราง 4.2 ผลประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปของผู้ผลิต พบว่า ผู้ผลิตมีความคิดเห็นในด้านประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์, รูปทรงสีสันที่สวยงาม และ การประเมินราคาขั้นต้นของผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 1 มีความหมายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.00 ($\bar{X} = 4.80$) ผู้ผลิตยังให้ข้อเสนอแนะว่า เรื่องการผลิต หากผู้บริโภค่มี ความต้องการมาก กระบวนการผลิตควรจะเป็นกระบวนการเชิงอุตสาหกรรมมากกว่าหัตถกรรมและ ผลิตภัณฑ์ควรสามารถตอบประกอบได้ ผู้บริโภคสามารถนำไปประกอบเองได้ เพื่อ省หากับ การขนส่ง

ความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูป

หลังจากผู้วิจัยประเมินผลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปของผู้ผลิต แล้ว ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินไปสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อนำไปทำความพึงพอใจเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปของผู้บริโภค จำนวน 50 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า

ตาราง 4.3 ตารางแสดงสถานภาพทั่วไป

ที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	ชาย	18	36
	หญิง	32	64
2.	อายุ		
	11 – 20 ปี	6	12
	21 – 30 ปี	12	24
	31 – 40 ปี	14	28
	41 – 50 ปี	10	20
	51 ปี ขึ้นไป	8	16
3.	อาชีพ		
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	2	4
	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	14	28
	พนักงานบริษัท / ลูกจ้าง	15	30
	เกษตรกร / ค้าขาย / อาชีพอิสระ	8	16
	เกษียณ	11	22
4.	รายได้ต่อเดือน		
	น้อยกว่า 15,000 บาท	8	16
	15,001 – 25,000 บาท	11	22
	25,001 – 35,000 บาท	15	30
	มากกว่า 35,000 บาท	16	32
5.	สถานที่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า		
	ห้องถูนที่ทำการผลิต	17	34
	ศูนย์โถปอป	10	20
	งานจัดแสดงผลิตภัณฑ์ชุมชนของ หน่วยงานราชการ	15	30
	ตลาดนัด	8	16
	อื่น ๆ	0	0

จากตาราง 4.3 ตารางแสดงสถานภาพทั่วไปของผู้บริโภค พบร่วมกับแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64 อายุในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ส่วนมากประกอบอาชีพพนักงานบริษัทหรือลูกจ้าง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จาก เสื้อผ้าที่ห้องถูนที่ทำการผลิต จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34

ตาราง 4.4 ตารางแสดงผลประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้ออก
ของผู้บริโภค

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			
		\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	แปลความหมาย
1	ผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิม	4.67	.478	93.20	ระดับมากที่สุด
2	ผลิตภัณฑ์สามารถอ่านวิธีความสะอาดในการใช้งาน	4.79	.464	95.60	ระดับมากที่สุด
3	ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงทนทาน	4.43	.676	89.20	ระดับมาก
4	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4.45	.501	91.20	ระดับมาก
5	ผลิตภัณฑ์มีรูปลักษณ์สวยงาม สร้างคุณค่าในจิตใจ	4.58	.494	92.00	ระดับมากที่สุด
6	ผลิตภัณฑ์สามารถการผลิตในระบบอุตสาหกรรมได้	4.18	.747	83.60	ระดับมาก
7	ผลิตภัณฑ์มีราคาย่อมเยา	4.50	.579	90.40	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ยผลรวม		4.52	.563	90.74	ระดับมากที่สุด

ตาราง 4.4 ตารางแสดงผลประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกของผู้บริโภค พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกในด้านผลิตภัณฑ์สามารถอ่านวิธีความสะอาดในการใช้งาน ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.60 ($\bar{X} = 4.79$) ผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิม ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.20 ($\bar{X} = 4.67$) และเป็นด้านผลิตภัณฑ์มีรูปลักษณ์สวยงาม สร้างคุณค่าในจิตใจ ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.00 ($\bar{X} = 4.58$) โดยในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.74 ($\bar{X} = 4.52$) ผู้ผลิตยังให้ข้อเสนอแนะว่า ผลิตภัณฑ์ควรมีสีสันและลวดลายของผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย, ผลิตภัณฑ์ควรสามารถถอดประกอบได้ สะดวกแก่การขนย้าย, ผลิตภัณฑ์มีน้ำหนักมาก และผลิตภัณฑ์ควรมีลิ้นชักหรือชั้นวาง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เสื้อกก ในประเด็น รูปแบบ ลวดลาย และเทคนิค การผลิต

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยใช้พันธุ์กุกราชุด (ต้นไหล) เป็นวัสดุหลักในการผลิต ซึ่งมีคุณสมบัติ เมื่อประรูปแล้วได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความทนทาน ซึ่งส่วนมากแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทของใช้ ด้าน ลวดลายของผลิตภัณฑ์ กลุ่มตัวอย่างมักใช้เทคนิคการมัดย้อม และใช้สีน้ำตาลเป็นหลัก ส่วนด้าน เทคนิคการห่อใช้แบบลายม่านบาน

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกก

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เสื้อกกด้าน การออกแบบ, ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน ทั้ง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วได้ทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์เสื้อกก จากนั้นนำรูปแบบผลิตภัณฑ์ เครื่องเรือนจากเสื้อกกไปให้ผู้ผลิตประเมินความคิดเห็นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกก จำนวน 5 คน พบร้า ผู้ผลิตมีความคิดเห็นในด้านประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์, รูปทรงสีสันที่ สวยงาม และการประเมินราคาขั้นต้นของผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกก รูปแบบที่ 1 มี ความเหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.00 ($\bar{X} = 4.80$) ผู้ผลิตยังให้ข้อเสนอแนะว่า เรื่องการผลิต หากผู้บริโภค มีความต้องการมาก กระบวนการผลิตน่าจะเป็นกระบวนการเชิงอุตสาหกรรมมากกว่า หัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ความสามารถถอดประกอบได้ ผู้บริโภคสามารถนำไปประกอบเองได้ เพื่อ สะดวกกับการขนส่ง

ความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกก

ผู้วิจัยประเมินผลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกของผู้บริโภค แล้ว ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินไปสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อนำไปหาความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เครื่องเรือนจากเสื้อกกจากผู้บริโภค จำนวน 50 คน พบร้า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกในระดับมากที่สุด ในด้านสามารถอำนวยความสะดวกในการใช้งาน รองลงมาคือ ความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมและรูปลักษณ์สวยงาม สร้างคุณค่าในจิตใจ ความพึงพอใจโดยรวมคิดเป็นร้อย ละ 90.74 ($\bar{X} = 4.52$) ผู้บริโภคยังให้ข้อเสนอแนะว่า ผลิตภัณฑ์ควร มีสีสันและลวดลายของผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย, ผลิตภัณฑ์ควรสามารถถอดประกอบได้ สะดวกแก่การขนย้าย, ผลิตภัณฑ์มีน้ำหนักมาก และผลิตภัณฑ์ควรมีลิ้นชักหรือชั้นวาง

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกก ตามหลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ทั้งที่เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภค พบว่า ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกมีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกในระดับมากที่สุด ในด้านสามารถถือนำways ความสะดวกในการใช้งาน รองลงมาคือ ความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมและรูปลักษณ์สวยงาม สร้างคุณค่าในจิตใจ คล้องกับผลการศึกษาของ ธนา จันทรารา และคณะ (2553) เรื่อง การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบหญ้าแฟก ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบหญ้าแฟกมีความเหมาะสมของเก้าอี้ยกต้านประ予以ชนใช้สอยทางกายภาพมีความเหมาะสม ถูกต้องตามสรีระของผู้ใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ความสวยงามของ รูปทรงและรายละเอียดสามารถแสดงออกถึงความทันสมัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกก

- 1.1 ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกก ควรได้รับการพัฒนาทางด้านสีสันและลวดลายที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค
- 1.2 ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกควรเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถถอดประกอบได้ (Knock down Furniture) ให้เหมาะสมตามความต้องการของผู้บริโภค ด้านการใช้งานและเพื่อสะดวกในการขนส่ง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิม ให้มีรูปแบบที่หลากหลายและตรงกับความต้องการของผู้บริโภคอย่างแท้จริง
- 2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

กิติมา ปรีดีลก. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ : ธนากรพิมพ์.

กุลสิต เสิงนา. (2550). การศึกษาและพัฒนาชุดโดยแก้ไขศิลปะ.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง : กรุงเทพมหานคร.
จุฑามาศ มูลอ้อม. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสั่งทำเฟอร์นิเจอร์ของร้าน ส. การซ่าง

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น : ขอนแก่น.
จุฬาลงกรณ์ ถางนันเดศและดวงดาว สิงห์ชัย. (2552). การพัฒนาอุปกรณ์ผ่าตันกอกสำหรับการหอ
เลื่องกอก. ปริญญาบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น : ขอนแก่น.

ชาญณรงค์ สุทธิลักษณ์สกุล. (2545). การใช้พื้นที่ภายในห้องพักของอาคารชุดราคาประหยัด :
กรณีศึกษาโครงการสินธนาแม่น้ำ (ถนนนวมินทร์),

ปริญญาโทปัจจัยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ.
ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ :

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
_____ . (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :

ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ณัฐพงศ์ พนาพุฒิกุล. (2555). โครงการออกแบบเฟอร์นิเจอร์สนามประดับตกแต่งด้วยวัสดุ
จากเปลือกหอยกากบ. ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร : กรุงเทพฯ.

นิรัช สุดสังข์. (2543). การออกแบบอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
เนตรบพิธ วันดี. สัมภาษณ์. 21 กุมภาพันธ์ 2558.

นวน้อย บุญวงศ์. (2539). หลักการออกแบบ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
พิบูล ทีปะปาล. (2549). การบริหารการตลาด ยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ปรับปรุงใหม่ ปี 2549.

กรุงเทพฯ : ออมการพิมพ์.
พิสิฐ คลังกุลและคณะ. (2556). ศึกษาวิจัยหัตถกรรมพื้นถิ่น : เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน.
รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา : นครราชสีมา.

ไฟเวช วงศ์วัน. (2550). อ้างใน พิสิฐ คลังกุลและคณะ. (2556). ศึกษาวิจัยหัตถกรรมพื้นถิ่น :
เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
นครราชสีมา : นครราชสีมา.

- มานะ อินพรนรี. (2554). การออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากวัฒนธรรมการแต่งกายของชนผ่านพื้นที่สูง จังหวัดเพชรบูรณ์. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ : เพชรบูรณ์.
- รจนา จันทรารา และคณะ (2553). การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบหญ้าแห้ง. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา : กรุงเทพฯ.
- ลักษณพร ใจนันพิทักษ์กุล. (2555). การสร้างมูลค่าเพิ่มการทอเสื่ออกกเพื่อเศรษฐกิจของชุมชน ตำบลกระทุ่มแพ้วอำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี. วารสารศึกษาศาสตร์, ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม 2555 - มกราคม 2556.
- วัน เดชพิชัย. (2535). คู่มือการวิจัยและการประเมินผลโครงการทางการศึกษาและพุทธิกรรมศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรรณี สมสมโภค. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ 2. กรุงเทพฯ : คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏพระนคร.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2537). ออกแบบ 2 มิติ. กรุงเทพฯ : ไอ.เอส. พринติ้ง เხ้าส์ จำกัด.
- วีโว่ลักษณ์ ทองปั้น. (2546). ความพึงพอใจและพฤติกรรมในการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เพื่อความงามของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาบัณฑิตบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรุงเทพฯ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- ศูนย์ข้อมูลกลาง กระทรวงวัฒนธรรม. (2555). การทอเลือ. 14 พฤษภาคม 2558.
http://www.m-culture.in.th/moc_new/album/170206/การทอเสื่อ กบบ้านแพง/คลใจ_วิบูลย์กิจ.
- (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของศึกษาธิการอำเภอ เขตการศึกษา 3. ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : มหาสารคาม.
- สาคร คันธ์อัชต์. (2528). การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ .
- สุทธิ ศรีบูรพา. (2544). เออร์กอนอมิกส์ (การยศาสตร์) ว่าด้วยการนั่งและเก้าอี้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สิกส์เซ็นเตอร์.
- เสาวนิตย์ แสงวิเชียร. (2535). การออกแบบตกแต่ง. กรุงเทพฯ : ไอ.เอส. พrinติ้ง เข้าส์ จำกัด.
- อรอนงค์ สุเวชวัฒนกุล. (2555). การพัฒนากลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ และการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเฟอร์นิเจอร์ไม้ กรณีศึกษา : บริษัท ทศพรอินเตอร์เฟอร์นิช จำกัด. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา : ชลบุรี.

- อุดมศักดิ์ สาริบุตร. (2549). เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เอ็กซ์ จำกัด.
- _____. (2550). ออกแบบเฟอร์นิเจอร์. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เอ็กซ์ จำกัด.

บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

George E. Dieter. (2000). อังใน กลุสิต เส็นนา. (2550).

การศึกษาและพัฒนาชุดໂຕເກົ້ອສີລປະ, ມາວິທາລ້ຽນເທດໂນໂລຍືພະຈອມເກົ່າເຈົ້າຄຸນທຫວາ
ລາດກະບັງ : ກຽງແຫມ່ນຫານຄຣ.

Harry Hillman Chartrand. (1989). อังໃນ ພຶສີຫຼູ ຄລັງກູລແລະຄນະ. (2556). ສຶກຂາວິຈ້ຍທັດກຣມ
ພື້ນຖິ່ນ : ເພື່ອກາຮັດວຽກພັດທະນາພື້ນຖານ. ຮາຍງານກາຮັດວຽກ,
ມາວິທາລ້ຽນເທດໂນໂລຍືຮ່າງມານຄລອືສານ ນະຄຣາຊສີມາ : ນະຄຣາຊສີມາ.

Herzberg, Frederrick. (1959). *The Motivation to Work.*

New York : John Wiley and Sons Inc.

Horst, Rittle (1972) อังໃນ ພຶສີຫຼູ ຄລັງກູລແລະຄນະ. (2556). ສຶກຂາວິຈ້ຍທັດກຣມພື້ນຖິ່ນ :
ເພື່ອກາຮັດວຽກພັດທະນາພື້ນຖານ. ຮາຍງານກາຮັດວຽກ, ມາວິທາລ້ຽນເທດໂນໂລຍືຮ່າງມານຄລອືສານ
ນະຄຣາຊສີມາ : ນະຄຣາຊສີມາ.

Maslow, Abraham. (1970). *Motivation and Personnality.* New York :
Harper and Row Publishers.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคนวัก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อถุง

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อถุง
ผู้วิจัย	นางสาวพิชญ์นันท์ รักษาวงศ์
สังกัด	สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
คำชี้แจง	<p>แบบสัมภาษณ์นี้มีทั้งหมด 4 ตอน ขอให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ตอบให้ครบทั้ง 4 ตอน เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไปอีกเป็น 4 ตอนดังนี้</p> <p style="margin-left: 2em;">ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p style="margin-left: 2em;">ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต</p> <p style="margin-left: 2em;">ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเสื้อถุง</p> <p style="margin-left: 2em;">ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น</p>

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

- 1.1 ชื่อ.....
- 1.2 อายุ () 20-30 ปี () 31-40 ปี () 41-50 ปี () 51 ปีขึ้นไป
- 1.3 ประกอบอาชีพเกี่ยวกับข้อกับเสื้อถุง () 0-5 ปี () 6-10 ปี () 11-15 ปี () 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

2.1 ต้นนก

2.2 ขั้นตอนการผลิตเสื้อถุง

2.3 การสร้างລວດລາຍບົນເສື່ອກກ

ຕອນທີ 3 ຂໍ້ມູນລຶກສິນກັບຜລິກວັນທີຈາກເສື່ອກກ

3.1 ຜລິກວັນທີຈາກເສື່ອກກທີ່ມີຈຳນາຍໃນປ່າງຈຸບັນ

ຕອນທີ 4 ຂໍ້ເສັນອແນະເຳນ

ຂອບພະຄຸນທີ່ໄຫ້ຄວາມຮ່ວມມື່ອໃນການຕອບແບບສອນຄານ

แบบประเมิน

เรื่อง การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ ก ของผู้ผลิต

ชื่อ งานวิจัย	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ ก
ผู้วิจัย	นางสาวพิชญ์นันท์ รักษาวงศ์
สังกัด	สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
คำชี้แจง	แบบประเมินนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบถ้วน 3 ตอน เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเพื่อเป็นประโยชน์ใน การนำไปใช้ต่อไปอีกเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ประเมิน ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ ก ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความที่ท่านต้องการเลือก

1. เพศ

หญิง ชาย

2. อายุ

21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป

3. ประสบการณ์ทำงานในอาชีพหลัก

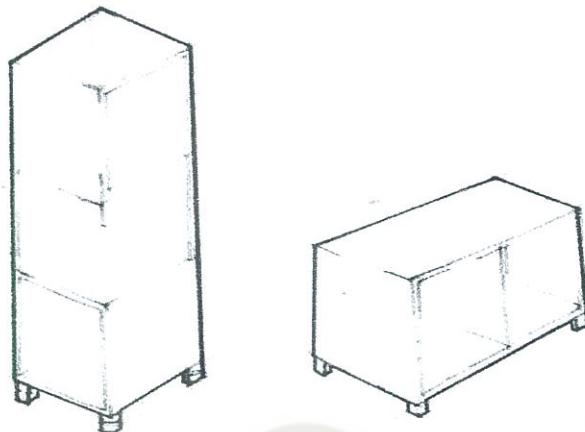
1-5 ปี 6-10 ปี 11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ ก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความที่ท่านมีความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนนค่าตอบดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

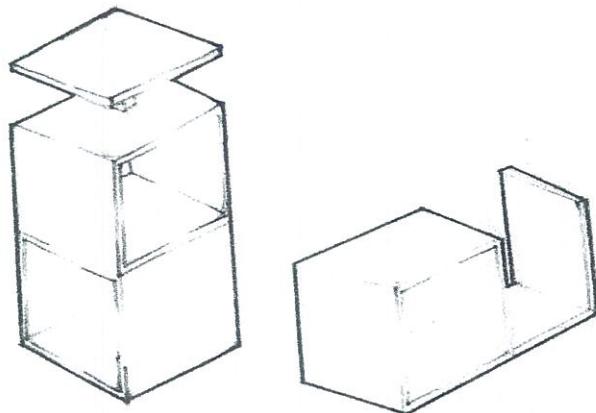
ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปแบบที่ 1

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1	ประโยชน์ใช้สอย ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกรูปชิ้นนี้ เป็น ขั้นวาง 2 ชิ้น ชิ้นแรกเป็นลักษณะกล่อง สามชั้น เปิดหลายด้าน และชิ้นที่สอง เป็น กล่องแนวนอน ใช้ได้สอง					
2	รูปทรงสีสันสวยงาม รูปทรงเป็นลักษณะกล่อง เปิดหลายด้าน สามารถเข้ามุ่งได้ มีขาตั้ง ทำมาจากไม้ MDF ใช้เสื้อกรูปโคนสีน้ำตาล ลายมัดหมี่ และลายเปลี่ยนหลัก					
3	ราคาประหยัด ราคา 7,500 บาท					

ข้อเสนอแนะอื่น

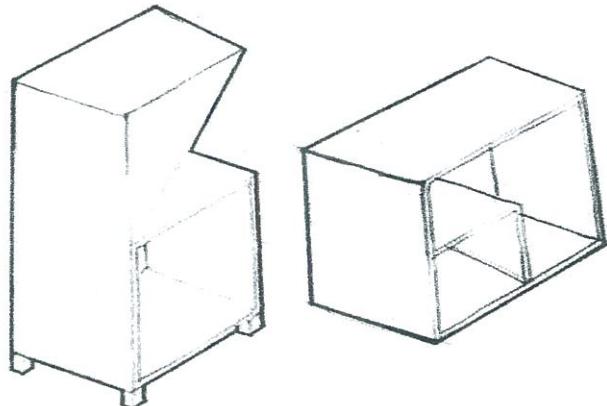
ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกระปแบบที่ 2

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1	ประโยชน์ใช้สอย ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกระปี้นี้ เป็นชั้นวาง 2 ชั้น ชั้นแรกเป็นลักษณะกล่องสองชั้น เปิดสองด้าน เพิ่มชั้นบนเป็นลักษณะชั้นลอย และชั้นที่สอง เป็นกล่องแนวอนุของเดียว เพิ่มพื้นที่ไว้ใส่ของที่เป็นลักษณะเสียบวาง เพื่อจ่ายต่อการหยินจับ					
2	รูปทรงสีสันสวยงาม รูปทรงเป็นลักษณะกล่อง เปิดหลายด้าน สามารถเข้ามุ่งได้ ทำมาจากไม้ MDF ใช้เสื้อกกระป์สีน้ำตาล ลายมัดหมีและลายเปียกเป็นหลัก					
3	ราคาประหยัด ราคา 7,500 บาท					

ข้อเสนอแนะอื่น

ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกระปแบบที่ 3

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1	ประโยชน์ใช้สอย					
	ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อกกระชั้นนี้ เป็นชั้นวาง 2 ชั้น ขึ้นแรกเป็นลักษณะกล่องสองชั้น เปิดสองด้าน มีขา และชิ้นที่สอง เป็นกล่องแนวนอนซ่อนเดียว เพิ่มช่องเล็กๆ ข้างใน					
2	รูปทรงสีันสวยงาม					
	รูปทรงเป็นลักษณะกล่อง เปิดหลายด้าน สามารถเข้ามุ่งได้ ทำมาจากไม้ MDF ใช้เสื้อกกระโคนสีน้ำตาล ลายมัดหมี่และลายเปียเป็นหลัก					
3	ราคาประหยัด					
	ราคา 7,500 บาท					

ข้อเสนอแนะอื่น

ขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบประเมิน

เรื่อง การประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ ก ของผู้บริโภค

ชื่อ งานวิจัย การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ ก
ผู้วิจัย นางสาวพิชญ์นันท์ รักษาวงศ์
สังกัด สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบถ้วน 3 ตอน
 เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเพื่อเป็นประโยชน์ใน
 การนำไปใช้ต่อไปอีกเป็น 3 ตอนดังนี้
 ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ประเมิน
 ตอนที่ 2 ความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อ ก
 ของผู้บริโภค
 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านต้องการเลือก

1. เพศ

หญิง ชาย

2. อายุ

11-20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

☐ นักเรียน นิสิต นักศึกษา	☐ ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	
☐ พนักงานบริษัท / ลูกจ้าง	☐ เกษตรกร / ค้าขาย / อาชีพอิสระ	☐ เกษียณ

4. รายได้ต่อเดือน

☐ น้อยกว่า 15,000 บาท	☐ 15,001 – 25,000 บาท
☐ 25,001 – 35,000 บาท	☐ มากกว่า 35,000 บาท

5. สถานที่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์เสื้อ ก

☐ ห้องคิ้นที่ทำการผลิต	☐ ศูนย์โถทوب
☐ งานจัดแสดงผลิตภัณฑ์ชุมชนของหน่วยงานราชการ	
☐ ตลาดนัด	☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความที่ท่านมีความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนนตามดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออก

ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื้อออกชิ้นนี้ เป็นชิ้นวาง 2 ชิ้น จิ้นแรกเป็นลักษณะกล่องสามชั้น เปิดหลาย ด้าน และจิ้นที่สอง เป็นกล่องแนวนอน ใช้สำหรับ รูปทรงเป็นลักษณะกล่อง สามารถเข้ามุ่งได้ มีขาตั้ง ทำมาจากไม้ MDF ใช้เสื้อออกโทนสีน้ำตาล ลายมัดหมีและลายเปียเป็นหลัก ราคา 7,500 บาท

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิม					
2	ผลิตภัณฑ์สามารถอำนวยความสะดวกในการใช้งาน					
3	ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรงทนทาน					
4	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					
5	ผลิตภัณฑ์มีรูปลักษณ์สวยงาม สร้างคุณค่าในจิตใจ					
6	ผลิตภัณฑ์สามารถการผลิตในระบบอุตสาหกรรมได้					
7	ผลิตภัณฑ์มีราคาที่เหมาะสม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น

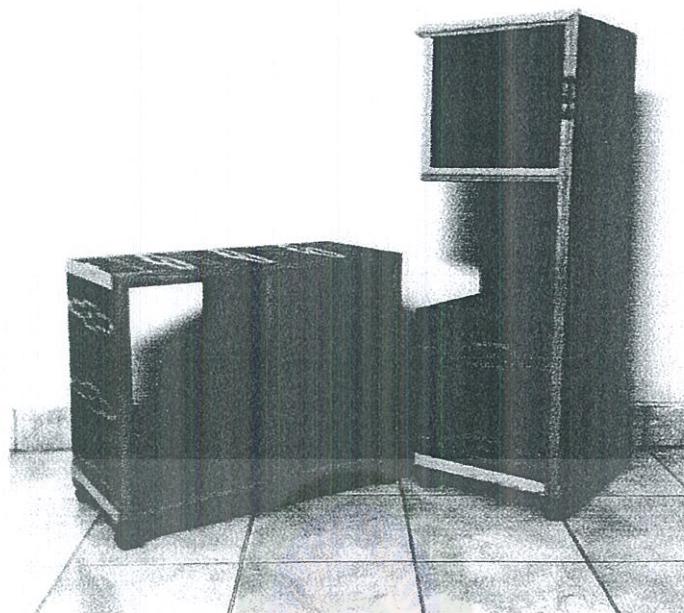
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

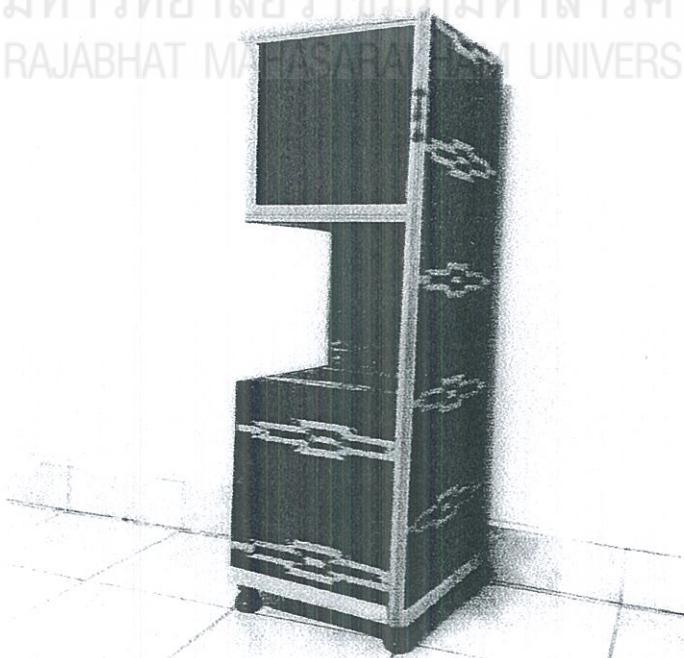
ภาคผนวก ข
ภาพประกอบการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

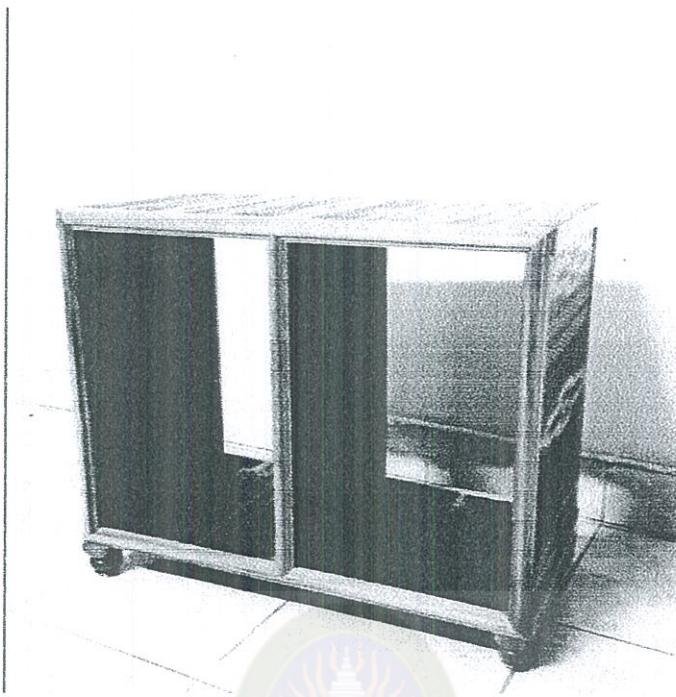

ภาพที่ ข-1 ภาพผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื่อออก
ที่มา : พิชญันธ์ รักษวงศ์. 2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ ข-2 ภาพผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื่อออก
ที่มา : พิชญันธ์ รักษวงศ์. 2558

ภาพที่ ข-3 ภาพผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากสีอุอก

ที่มา : พิชญ์นันท์ รักษาวงศ์. 2558

ภาพที่ ข-4 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ที่มา : พิชญ์นันท์ รักษาวงศ์. 2558

แบบประเมินคุณภาพ

ชื่อ-สกุล นางสาวพิชญ์นันท์ รักษาวงศ์ นามสกุล
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
สถานที่ทำงาน สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ที่อยู่ 6 ซอยค้อใหญ่ 1 ถนนค้อใหญ่ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000
โทรศัพท์ 082-842-8422

ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาตรี	ว.ท.บ. ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (เกียรตินิยมอันดับ 2)
	สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
ระดับปริญญาโท	ค.อ.ม. สาขateknology ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2553-ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประวัติงานวิจัย

2554	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ทฤษฎีสี สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
2554	การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผ้าพื้นเมือง กลุ่มทอผ้าบ้านหนองเขื่อนช้าง จังหวัดมหาสารคาม
2555	การพัฒนาบรรจุภัณฑ์กระยาสารท ร้านแม่น่อน อ.จันทบุรีรัมย์
2555	การพัฒนากราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ข้าวกล้องยางงอกสำเร็จรูปชงพร้อมดื่ม กลุ่มจิตอาสาบ้านนาคอย จังหวัดสกลนคร
2555	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง วาตสัน 2
2556	การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย กลุ่มอาชีพสตรีทอผ้าใหม่ฝ้าย บ้านนาคูณ อำเภอแก่งค่า จังหวัดมหาสารคาม
2557	การออกแบบตราสินค้าและฉลากผลิตภัณฑ์ชุมชนในเขตจังหวัดมหาสารคาม
2558	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนจากเสื่อออก